

รายงานวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

Administration Model of Education Learning and Assessment
of Higher Education in Digital Age

โดย

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ชื่องานวิจัย: รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล
ชื่อผู้วิจัย: ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์
ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบและเพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของคณาจารย์ กลุ่มตัวอย่างคือคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยเอกชนและของรัฐ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test, One-way ANOVA LSD และการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิจัย พบว่า

1) การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีการบริหารจัดการมากที่สุดคือด้านการบริหารทั่วไป รองลงมาคือด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการศึกษาและด้านการวิจัยตามลำดับ โดยด้านการบริหารทั่วไปคือเรื่อง การมีส่วนร่วมของบุคคล การวางแผน การกำหนดนโยบาย การจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีที่เหมาะสมในยุคดิจิทัล และการติดตามประเมินผล ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนคือเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่หลากหลาย เน้นคุณธรรม การพัฒนาสื่อ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การเตรียมสมรรถนะทั้งคณาจารย์และนักศึกษาเรียนออนไลน์และเปิดหลักสูตรออนไลน์ ด้านการประเมินผลการศึกษาคือการประเมินเป็นระยะคือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุด เน้นการแก้ปัญหา การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนด้านการวิจัยคือความร่วมมือระหว่างสถาบัน ภายในสถาบันให้ในการศึกษาผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือเพศแตกต่างทุกด้านยกเว้นด้านการบริหารทั่วไป ปริญาเอกและโทเห็นต่างกันในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเห็นต่างกับผู้ใช้ผู้บริหารในด้านการบริหารทั่วไป ด้านการประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนและรัฐต่างกันในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนและการประเมินผลการศึกษา อายุ ประสบการณ์และตำแหน่งทางวิชาการเห็นความแตกต่างกันทุกด้าน

3) รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลมี 4 องค์ประกอบ คือ การบริหารทั่วไป (G) หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (C) การประเมินผลการศึกษา (E) และด้านการวิจัย (R)

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารจัดการ การเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา อุดมศึกษา ยุคดิจิทัล

Research Title: Administration Model of Education Learning and Assessment of Higher Education in Digital Age
Researcher: Laddawan Petchroj
Year: 2020

Abstract

The objectives of this research were to study, compare and propose administration model of education learning and assessment of higher education in Digital Age. The questionnaire was used to collect data from 400 faculty members. The data were analyzed by using percentages, means, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD, and Explore Factor Analysis. The results were as follows:

1) Administration model of education learning and assessment of higher education in digital age consisted of the general management aspect that was the highest mean ranking, the second; the curriculum and learning and teaching, the educational assessment and research aspect. In the general management aspect was cooperate of university members, planning, policy setting, provided modern innovation devices in digital age and follow up the aspect of curriculum and learning and teaching; setting activities via medias, computer, emphasize on ethics, media development, new knowledge, preparing competencies of faculty members and students, and created online curriculum. In the education assessment aspect was pre-post and formative evaluation emphasized in problem solving, creative thinking. In the research aspect was cooperative research projects between institutions, inside institution and studied the impact of learning and teaching using online to Thai society in the future.

2) Comparison of faculty members founded that there were statistically significant at level .05; gender in all aspects except in the general management, Ph.D. and M.A. in aspect of the curriculum and learning and teaching, administrators and non-administrators position in aspect of the general management and the education evaluation. When classified by age, experience and academic positions were statistically significance at level .05.

3) The model of learning administration and assessment in higher education in a digital age consisted of 4 aspects; General management (G), Curriculum and instructional management (C), Educational evaluation (E) and research (R): (GCER model)

Keywords: administration, model of learning and assessment, higher education, digital

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่กรุณาให้ทุนงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัย และขอบพระคุณคณะกรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำชี้แนะในการแก้ไข ปรับปรุงงานวิจัยให้ดีขึ้น จนได้งานวิจัยที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น และขอขอบคุณท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่กรุณาให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง และขอขอบคุณคณาจารย์ที่ของมหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยรัฐ ที่กรุณาตอบแบบสอบถามทุกคน ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและเพื่อนคณาจารย์ ที่ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และช่วยชี้แนะในการวิจัย ความเห็นของทุกท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลให้ดีขึ้น ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ ที่ให้การช่วยเหลือในด้านการตรวจเอกสาร ด้านการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ งานวิจัยนี้เสร็จสิ้น

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

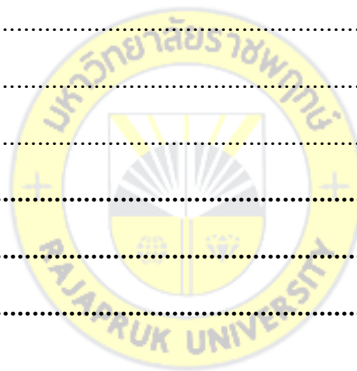
มกราคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา	7
2.2 แนวคิดและความหมาย ทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษายุคดิจิทัล	12
2.3 แนวคิดสื่อ (Media) และการใช้เทคโนโลยี (Technology) ยุคดิจิทัล.....	12
2.4 แนวคิดและการประเมินผลการศึกษายุคดิจิทัล	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
3.2 เครื่องมือในการวิจัย	22
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	24
ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นในการบริหารการจัดการการ เรียนรู้อะดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมและรายด้าน	26
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
ส่วนที่ 4 เสนอรูปแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการ ประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	46
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	52
5.2 อภิปรายผล.....	56
5.3 ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก แบบสอบถาม.....	66
ประวัติผู้วิจัย	72

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ไม่นับรวม missing value.....	24
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม	26
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการบริหารทั่วไป)	27
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน)	29
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการวิจัย).....	31
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการประเมินผลการศึกษา).....	32
4.7 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามเพศ.....	34
4.8 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกวุฒิการศึกษา	35
4.9 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตำแหน่งบริหาร	36
4.10 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย.....	36
4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	37

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	38
4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำแนกตามอายุ.....	39
4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประสบการณ์.....	40
4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประสบการณ์.....	41
4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์.....	42
4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ	43
4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ.....	44
4.19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์.....	45
4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล.....	46

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 การปรับปรุงคุณภาพบัณฑิต (A model of learning activity design).....	9
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมศึกษา เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนชั้นสูง ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ควบคู่กันไปกับการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยมีหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก โดยความมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: Thailand Qualifications Framework for Higher Education; TQF: H Ed) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) คือ 1) การเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขปัญหาและข้อโต้แย้งทั้งในสถานการณ์ส่วนบุคคลและของกลุ่มโดยการแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในการแสวงหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมไปปฏิบัติได้ 2) สามารถประยุกต์ความเข้าใจอันถ่องแท้ในทฤษฎีและระเบียบวิธีการศึกษาค้นคว้าในสาขาวิชาของตนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและข้อโต้แย้งในสถานการณ์อื่น ๆ 3) สามารถพิจารณาแสวงหาและเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาทางวิชาการหรือวิชาชีพ โดยยอมรับข้อจำกัดของธรรมชาติของความรู้ในสาขาวิชาของตน 4) มีส่วนร่วมในการติดตามพัฒนาการในศาสตร์ของตนให้ทันสมัย และเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของตนอยู่เสมอ และ 5) มีจริยธรรมและความรับผิดชอบสูงทั้งในบริบททางวิชาการ ในวิชาชีพและชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เน้นการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (communication and information technology skills) หมายถึง มีความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียนโดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องมีความสามารถในการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้นในหลักสูตรจึงต้องประกอบด้วยการศึกษาที่มีการทำวิทยานิพนธ์ หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระพร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันการศึกษาแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceedings) ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ 4 ด้าน (สุชาติ เมืองแก้ว, 2555) คือ 1) ผลิตบัณฑิต โดยจัดการเรียนการสอนและพัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพ สามารถทำงานได้เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และบัณฑิตต้องมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ มีบุคลิกภาพการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ความมีวินัย อดทน การทำงาน

เป็นทีม ความซื่อสัตย์สุจริต ความคิดเชิงสร้างสรรค์ด้วย เหตุผล และความกตัญญูรู้คุณ จงรักภักดีต่อองค์กร ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องการพัฒนาหลักสูตร และวิธีการจัดการศึกษาให้ก้าวหน้าทันสมัย มีคณาจารย์ที่มีคุณภาพ คืออาจารย์ในมหาวิทยาลัยทุกคน ซึ่งจะต้องมีหลัก การสอน การทำ งานวิชาการที่เกื้อกูลกับการพัฒนานักศึกษาสู่ยุคใหม่ 2) สร้างผลงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๆ เช่น การแต่งตำรา การนำเสนอบทความ วิชาการออกเผยแพร่สู่สาธารณะ การเป็นแหล่ง อ้างอิงค้นคว้าของชุมชน การเป็นฐานข้อมูลเชิง วิชาการของสังคม ในการฝึกฝนอาชีพและแหล่ง ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรที่มุ่งสร้างสรรค์สังคมให้ มีความรู้ ทักษะและความคิดใหม่ในการพัฒนา ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น สังคมมีความสงบและเอื้ออาทรต่อกัน โดยใช้องค์กร ความรู้ลดช่องว่างของสังคม มีหลายมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกา ได้ใช้ข้อมูลการวิจัยเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการจัดการศึกษาเพราะถือว่ามหาวิทยาลัยคือแหล่งวิทยาการ สร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ ๆ สู่สังคมโดยใช้วิธีการวิจัยค้นคว้า เผยแพร่ผลงาน สู่การพัฒนาให้สังคมมีคุณภาพที่ดีขึ้น เช่น ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ที่เป็นที่ยอมรับและมี Impact Factors สูง ๆ จำนวนโครงการวิจัยที่ทำสำเร็จในแต่ละปี งบประมาณที่จัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการวิจัย ในแต่ละปีทั้งที่รัฐบาลจัดสรรให้และภาคธุรกิจ เอกชนให้การสนับสนุน หรือคณาจารย์ประจำได้รับรางวัลยกย่องเกียรติยศในโอกาสต่าง ๆ เช่น นักวิจัยดีเด่นระดับชาติ ระดับโลก หรือจำนวน อาจารย์ที่ได้ ทำการวิจัยในแต่ละปี เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษา ความมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับได้ในสังคมอุดมศึกษา 3) บริการวิชาการแก่สังคม (เสาวลักษณ์ รัตนิพนธ์, 2562) กล่าวว่า การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณสุข และสังคมโดยกว้างรูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พิเศษ ทั้งโต (2557) กล่าวว่า “การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย” ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องมีระบบกลไกดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพโดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างจากปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัย และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัด

กิจกรรมฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ดังนั้นมหาวิทยาลัย ต้องมีภาระงาน และบทบาทในอันที่จะเข้าไปจัดการศึกษา ทำวิจัย และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกระบวนการวิจัย หรือผลการวิจัยนั้น พร้อมทั้งนำโครงการเชิงประจักษ์มาเป็นหลักฐาน ตามเกณฑ์ประเมินในการประกันการศึกษาของมหาวิทยาลัย ตามภาระงานในการทำหน้าที่ประเมินอย่างเป็นระบบ จนก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างบูรณาการ ดังปรากฏว่ามหาวิทยาลัยจัดให้มีการเทศน์มหาชาติ จัดไหว้ครู จัดการอนุรักษ์คัมภีร์ใบลาน หรือมีการวิจัยประเพณีวิถีปฏิบัติ เป็นต้น

การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เป็นยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ใช้ข้อมูลสารสนเทศผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์ นิสิตที่มีทักษะและมีความรู้ดิจิทัลมักจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในการเข้าถึงข้อมูล ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ใช้สื่อ (Media) และพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี (Technology) มากขึ้น เพิ่มจากระบบจัดการการเรียนการสอนปกติ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดได้หลายรูปแบบเช่น รูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์ การศึกษาผ่านทางเว็บไซต์ การเรียนรู้ผ่านโทรศัพท์มือถือ (m-Learning) สื่อประสม (Multi Media) ซึ่งเป็นการนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาใช้รวมกัน ตามที่ Rennie and Morrison (2013) กล่าวว่านิสิต นักศึกษาจะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ โดยการสืบค้นผ่าน Web และจัดทำ Webpage มีการประเมินความเข้าใจโดยการสอบย่อยผ่านออนไลน์ โดยการฝึกผ่าน e-book มีการตอบโต้กับกลุ่มทาง Blog, Podcast, Webcasts, You Tube, Wikis, Skype, line and etc. และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และนักศึกษากับนักศึกษาด้วยกัน และสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการจัดทำอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media และรูปแบบอื่น ๆ (MediaSmarts, 2015)

สำหรับการวัดประเมินผล (Assessment) ก็ต้องปรับเปลี่ยนไปตามการเรียนรู้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียน และพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษา โดยนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอนไปพร้อมกับการเรียนรู้ การวัดผลต้องวัดที่กิจกรรม และวัดจากผู้เชี่ยวชาญ (based on blogging or peer assessment) และมีการสะท้อนกลับให้ผู้เรียน รู้ผลการประเมินด้วยวิธีที่หลากหลาย มีการทดสอบและวัดเป็นระยะ หลังการเรียน โดยนักศึกษาสามารถทดสอบความรู้ของตนเองได้ โดยผ่านเครื่องมือวัดทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในห้องเรียนและในเวลาอื่น ๆ

จากรูปแบบการเรียนรู้ที่ปรับเปลี่ยนไปในอนาคต จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ผลจากการวิจัยจะช่วยให้ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาได้วางแผน และเตรียมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การใช้สื่อการสอนและการวัดประเมินผลให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงต่อไปในอนาคต และผู้บริหารสามารถกำหนด

นโยบาย จัดเตรียมการปรับจัดโครงสร้างพื้นฐาน จัดสรรงบประมาณรองรับได้อย่างเพียงพอเพื่อประโยชน์แก่คุณภาพของบัณฑิตในอนาคตต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นอย่างไร

1.2.2 คณาจารย์ที่เกี่ยวข้องที่มีสถานภาพส่วนตัวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร”

1.2.3 รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

1.3.3 เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

1.4 สมมติฐานการวิจัย

คณาจารย์ที่มีสถานภาพส่วนตัวต่างกันมีความเห็นต่อการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วยเนื้อหาตามตัวแปรดังนี้

ตัวแปรต้น: สถานภาพส่วนตัว ของคณาจารย์ ผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วยเพศ อายุ คุณวุฒิ ตำแหน่งบริหาร ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ ประเภทมหาวิทยาลัยที่สังกัด

ตัวแปรตาม: การบริหารจัดการและรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการวิจัย และด้านการประเมินผลการศึกษา

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหาร คณาจารย์ผู้สอน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนทั้ง มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

เดือนพฤษภาคม 2561-เมษายน 2562

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

มหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประเทศไทย

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 มหาวิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสูงกว่ามัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

1.6.2 สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

1.6.3 คณาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในมหาวิทยาลัย

1.6.4 ยุคดิจิทัล หมายถึง ช่วงเวลาที่ใช้คอมพิวเตอร์ในกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล

1.6.5 การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้มหาวิทยาลัยปรับตัวในยุคดิจิทัล

1.6.6 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่การจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดสื่อ จัดแหล่งเรียนรู้ การจัดผู้สอน การจัดผู้เรียน

1.6.7 การประเมินผลการศึกษา หมายถึง การติดตามกระบวนการดำเนินงานกิจกรรมในการเรียนการสอนโดยการวัดผลหลากหลายวิธีทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ แล้วตัดสินผลการเรียนการสอน

1.6.8 รูปแบบการบริหาร หมายถึง การจัดการของมหาวิทยาลัย ในการวางแผน การดำเนินการ การติดตามประเมินผล ตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

1.6.9 บริบทสภาพสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความพร้อมด้านห้องเรียน ด้านเครือข่ายและด้านความเสถียรของอินเทอร์เน็ต ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.6.10 ด้านการบริหารทั่วไป หมายถึง การกำหนดนโยบาย แผนงาน การจัดโครงสร้างพื้นฐาน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์ ระบบสารสนเทศ จัดหาบุคลากร งบประมาณสนับสนุนเพื่อเอื้อต่อการบริหารจัดการ

1.6.11 ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมพัฒนาด้านเนื้อหาวิชา คณาจารย์ผู้รับผิดชอบการสอน นักศึกษา เทคนิคการสอน สื่อดิจิทัลและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

1.6.12 ด้านการวิจัย หมายถึง กระบวนการดำเนินการวิจัยภายในสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูล สารสนเทศในยุคดิจิทัล

1.6.13 ด้านการประเมินผลการศึกษา หมายถึง การกำหนดวิธีการวัดความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่เหมาะสมกับวิธีการจัดการการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล

1.7 ประโยชน์ของงานวิจัย

1.7.1 ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

1.7.2 ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนา และกำหนดแนวทางในการส่งเสริม พัฒนาระบบการผลิตบัณฑิต โดยสามารถปรับปรุงด้านการบริหารทั่วไป ด้านการปรับปรุงหลักสูตร ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงการวิจัย ปรับปรุงการประเมินผลการศึกษา ให้เหมาะสมในยุคดิจิทัลต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอสาระเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- 2.2 แนวคิดและความหมาย ทฤษฎีของการจัดการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษายุคดิจิทัล
- 2.3 แนวคิดสื่อ (Media) และการใช้เทคโนโลยี (Technology) ยุคดิจิทัล
- 2.4 แนวคิดและการประเมินผลการศึกษายุคดิจิทัล
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักการบริหารจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พันธกิจหลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นขุมปัญญาของสังคมที่เป็นพันธกิจที่ยอมรับในระดับสากลมี 4 ประการ คือ (เรณูมาศ มาอ่อน, 2560)

1. การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้กับ สังคม ประเทศชาติ
2. การวิจัย เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
3. การบริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อสร้างสรรค์จรรโลงให้สังคมเจริญก้าวหน้าและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม โดยใช้วิชาการขั้นสูงเป็นพื้นฐาน
4. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์แห่งชาติไทย

ในการดำเนินพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยผู้ที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของพันธกิจได้ก็คือ “อาจารย์” ที่จะต้องปฏิบัติพันธกิจทั้ง 4 ด้านควบคู่กันไป ในสัดส่วนที่เหมาะสม จัดการเรียนการสอน เพื่อผลิตบัณฑิต จึงเป็นหน้าที่หลักที่มีความสำคัญมากที่สุดของอาจารย์มหาวิทยาลัย ในประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

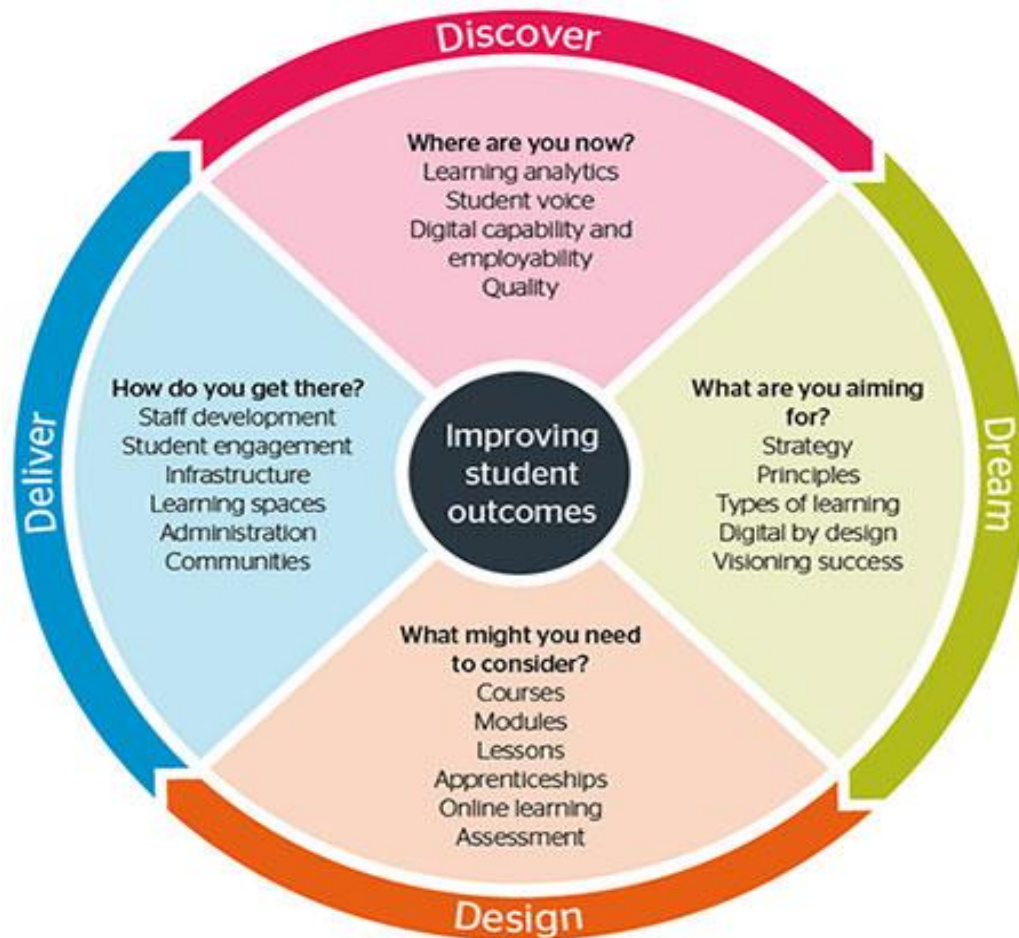
- (1) ธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
- (2) หลักสูตรระดับอุดมศึกษา
- (3) การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
 - (3.1) วงจรการศึกษากับการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

(3.2) การออกแบบการสอนและการวางแผนการสอน

(3.3) การประเมินการสอน

(3.4) รูปแบบการสอนและวิธีการสอนสำหรับอุดมศึกษา

การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนากำลังคนในระดับสูงให้กับ สังคม ประเทศชาติ คุณลักษณะของมหาบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2558 ของสำนัก มาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานงานนศึกษาคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ระบุตามข้อ 5 ปรัชญา และวัตถุประสงค์ ข้อ 5.2 คือ “หลักสูตร ปริญญาโทและปริญญาเอก มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้อง กับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญา ของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและ วิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ความสามารถระดับสูง ใน สาขาวิชาต่าง ๆ โดย กระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้ง มีความสามารถในการสร้างสรรค์ร่องความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยงและบูรณาการ ศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ มุ่งให้มีความรู้ความ เข้าใจในกระบวนการ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับ ปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่ง เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม และประเทศ” สำหรับในต่างประเทศเช่นที่มหาวิทยาลัยพอร์ต แลนด์ (Portland University, 2011) ระบุบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย จะมึลักษณะเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงที่ประสบความสำเร็จในการทำงานในวิชาชีพ มีความรู้ลุ่มลึกใน วิชาการขั้นสูง มีความประพฤติดี และมีความรับผิดชอบสูง สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยอินเดียนา และ มหาวิทยาลัยเพอร์ดูว (Indiana University and Purdue, 2011) พบว่า คุณลักษณะของมหาบัณฑิต คือมีวิสัยทัศน์ (Visibility) ทำงานหนักได้ (Hard Working) เห็นคุณค่าการทำวิจัย (Research Value) และมีความชำนาญเฉพาะด้านมากขึ้น (Highly Specialize) ในการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล เป็นการสอนที่เน้นให้นักศึกษาใช้คอมพิวเตอร์อย่างมีความชำนาญพิเศษ (specialist) โดยเน้นให้ผู้เรียนมี ความรู้ ความสามารถในการหาและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ด้วยกระบวนการวัดประเมินผล ดังนั้น อาจารย์ผู้สอน จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของการจัดการศึกษา ยุค ดิจิทัล การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจึงมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากการจัดการ เรียนการสอนในระดับอื่น ดังแผนภาพการพัฒนานิสิตประกอบด้วยนี้

ภาพที่ 2.1 การปรับปรุงคุณภาพบัณฑิต (A model of learning activity design)

ที่มา: <https://repository.jisc.ac.uk/6790/1/effectivepracticedigitalage.pdf> (03/06/2018)

จากภาพที่ 2.1 มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนการออกแบบต้องพิจารณาว่าทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตสามารถที่จะดำเนินการได้ด้วย

- 1) การจัดรายละเอียดของวิชา (Courses)
- 2) หน่วยการเรียนรู้ (Modules)
- 3) บทเรียนแต่ละหน่วย (Lessons)
- 4) การฝึกปฏิบัติ (Apprenticeship)
- 5) การเรียนแบบออนไลน์ (Online Learning)
- 6) การประเมินผล (Assessment)

ส่วนที่ 2 การดำเนินการต้องพิจารณาว่าทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตที่สามารถที่จะดำเนินการได้ด้วย

- 1) พัฒนาทีม (Staff Development)
- 2) การร่วมมือนักศึกษา (Student Engagement)
- 3) จัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure)
- 4) จัดสถานที่ (Spaces)
- 5) การบริหารจัดการ (Administration)
- 6) ชุมชน (Community)

ส่วนที่ 3 คณาจารย์ควรดำเนินการต้องพิจารณาว่าทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตที่สามารถที่จะดำเนินการได้ด้วย

- 1) การวิเคราะห์การเรียนรู้ (Learning Analysis)
- 2) รับฟังเสียงจากนักศึกษา (Student Voice)
- 3) เพิ่มศักยภาพสื่อดิจิทัล (Digital Capability)

ส่วนที่ 4 การเตรียมในอนาคตต้องพิจารณาว่าทำอะไรบ้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตที่สามารถที่จะดำเนินการได้ด้วย

- 1) กำหนดกลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning Strategies)
- 2) หลักการ (Principle)
- 3) ชนิดของการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Digital Learning)
- 4) ชนิดของการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Type of Learning Digital)
- 5) กำหนดวิสัยทัศน์ความสำเร็จ (Visual Successes)

จากกระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ และดิจิทัล ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยหรือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา (สมควร ทรัพย์บำรุง, 2560) ได้เสนอ การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลง ไว้ดังนี้

1) การศึกษายุคใหม่จะต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถใช้ข้อมูลข่าวสารเป็น โดยสามารถนำมาพัฒนาเป็นกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ มหาวิทยาลัยจึงต้องเตรียมคนให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสามารถควบคุมภาวะวิกฤติเศรษฐกิจได้ และต้องมีเป้าหมายหลักในการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ ก่อให้เกิดองค์กรและสังคมแห่งการเรียนรู้ที่จะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาและ ยกระดับของประเทศให้สามารถเข้าสู่การแข่งขันกับนานาชาติ

2) หลักสูตรอุดมศึกษาไทย ต้องมีการพัฒนาในเชิงรุกมากขึ้น โดยควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรแบบบูรณาการ 2 ศาสตร์ หลักสูตรปริญญา 2 ใบ (หลักสูตรควบ) หลักสูตรสำหรับ คนทำงานเพื่อยกระดับฝีมือแรงงานหรือคุณภาพ/ศักยภาพ โดยเฉพาะหลักสูตรระยะสั้นที่

เกี่ยวกับ Global literacy ได้แก่ ภาษา คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ การคิดเชิงกลยุทธ์ การคิดเชิงอนาคต การคิดเชิงวิพากษ์ การคิดเชิงสังเคราะห์ ฯลฯ และหลักสูตรทางไกลที่เรียนผ่านอินเทอร์เน็ต

3) ระบบการศึกษาจะเป็นการเรียนรู้แบบเสรี มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลของโลกมาใช้เพื่อประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-learning ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยี (Technology based learning) การเรียนรู้บนเว็บ (Web-based learning) ห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual classroom) และความร่วมมือดิจิทัล (Digital collaboration) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภท เช่น อินเทอร์เน็ต (internet) อินทราเน็ต (intranet) เอ็กซ์ทราเน็ต (extranet) การถ่ายทอดผ่านดาวเทียม (satellite broadcast) แถบบันทึกเสียงและวีดิทัศน์ (audio/video tape) โทรทัศน์ที่สามารถโต้ตอบกันได้ (interactive TV) และซีดีรอม (CD-ROM) 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสร้างคนหรือผลิตบัณฑิตให้มีศักยภาพการเป็นพลเมืองของโลกหรือ พลโลก (Global Citizen) ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Smart) ความสามารถในการสื่อสารได้ สองภาษา (Communication) ความสามารถในการคิด/ความล้ำหน้าทางความคิด (Thinker) ความสามารถ ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ (Innovator) และการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมโลก (Global Citizenship) คือ (1) ความเป็นเลิศทางวิชาการ ได้แก่ เก่งวิชาพื้นฐานทั้งวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และ เทคโนโลยี รอบรู้ภาษาข้อมูลและทัศนภาพ มีผลการเรียนที่ดีเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีความถนัด ความสามารถเฉพาะทางที่เป็นที่ประจักษ์ และสามารถศึกษาต่อในระดับสูงทั้งในและต่างประเทศ (2) ความสามารถในการสื่อสารได้สองภาษา ได้แก่ มีทักษะการสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ มี ทักษะการเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิผล และมีความสามารถ ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี ทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ (3) ความสามารถในการคิด/ความล้ำหน้าทางความคิด ได้แก่ ใฝ่รู้ สร้างสรรค์ กล้าเผชิญ ความเสี่ยง (กล้าตัดสินใจ) คิดได้ในระดับสูง มีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ ไคร์ครวญ วิจาร์ณ สังเคราะห์ และ ประเมินค่า กล้านำเสนอความคิดสร้างสรรค์และแตกต่าง และสามารถปรับตัว นำตน แก้ปัญหา และจัดการกับ ความซับซ้อนได้ (4) ความสามารถในการผลิตงานสร้างสรรค์ ได้แก่ สามารถจัดลำดับความสำคัญ วางแผน และบริหารจัดการสู่ผลสำเร็จ สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ ออกแบบ สร้างสรรค์งาน สื่อสาร นำเสนอและเผยแพร่ มีผลงานออกแบบสร้างสรรค์ ประดิษฐ์คิดค้นเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวาง สามารถผลิตผลงานที่เหมาะสม มีคุณภาพสูง และมีวินัย มีความรับผิดชอบต่อการทำงาน

2.2 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของมหาวิทยาลัยพอร์ตแลนด์ มลรัฐโอเรกอน (<http://education.cu-portland.edu/blog/masters-resources/>) 27/03/2560 พบว่า คุณลักษณะผู้เรียนในระบบออนไลน์ที่ประสบความสำเร็จในการศึกษามี 10 ประการ คือ 1. มหาวิทยาลัยมีระบบการเรียนที่มีความยืดหยุ่น (Flexible) 2. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจและมีความหวังสูงสุด (Optimism) 3. การสร้างแรงจูงใจ (motivation) ในความสำเร็จ 4. มีความวิริยะอุตสาหะ (persistence) 5. มีจรรยาบรรณในการทำงาน (strong work ethic) 6. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (self-advocacy) 7. มีระบบการจัดการ (organization) ที่ดี และจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านเวลา การเงิน อุปกรณ์การเรียน 8. มีระบบเชื่อมต่อ (connection) อินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพ 9. มีความคงที่ (consistency) ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย และการบ้าน และ 10. กำลังใจการสนับสนุน (support) จากครอบครัวเพื่อนร่วมงาน

2.3 สื่อ (Media) และการใช้เทคโนโลยี (Technology)

มหาวิทยาลัยจะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่หลากหลาย พร้อมกับการพัฒนาทักษะการใช้สารสนเทศ สื่อ (Media) และทักษะการใช้เทคโนโลยี (Technology) มากขึ้นอาจเป็นทั้งสื่อหลักและสื่อเสริมก็ได้ และเน้นการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) เพิ่มจากระบบจัดการการเรียนการสอนปกติ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถจัดได้หลายรูปแบบเช่น รูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์ การศึกษาผ่านทางเว็บไซต์ การเรียนรู้ผ่านโทรศัพท์มือถือ (m-Learning) สื่อประสม (Multi Media) ซึ่งเป็นการนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาใช้ร่วมกัน ซึ่ง Rennie and Morrison (2013) กล่าวว่านักศึกษาต้องพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ โดยการสืบค้นผ่าน Web และจัดทำ Webpage มีการประเมินความเข้าใจโดยการสอบย่อยผ่านออนไลน์ เสริมโดยการฝึกผ่าน e-book การตอบโต้กับกลุ่ม Vlog, Podcast, Webcasts, You Tube, Wikis, Skype โดยสื่อคอมพิวเตอร์มีดังนี้

1. **สื่อคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์**เป็นการใช้สายนำสัญญาณและใช้ซอฟต์แวร์จัดการให้ข้อมูลในเครื่องหนึ่งไปแสดงผลบนเครื่องอื่นได้ และสื่อมัลติมีเดียเป็นระบบเครือข่าย (LAN) อาศัยสายสัญญาณที่เชื่อมโยงติดต่อกันนำข้อมูลมัลติมีเดียจากเครื่องแม่ข่าย (server) กระจายไปแสดงผลที่ทุกเครื่องที่เป็นลูกข่าย (clients) ในเครือข่าย (network)

ข้อดีของระบบออนไลน์ (<http://boom0415kit.blogspot.com/13/04/2016>) คือ

- 1) สามารถถ่ายทอดและเผยแพร่สื่อโดยไร้พรมแดน
- 2) สามารถปรับปรุงข้อมูลได้ตลอด
- 3) มีการปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้
- 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 5) สามารถเลือกเรียนได้ตามศักยภาพของตนเอง

6) สร้างความรับผิดชอบ ความมั่นใจในตนเอง

ข้อเสียของระบบออนไลน์ (<http://boom0415kit.blogspot.com/13/04/2016>) คือ

- 1) ผู้เรียนต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2) ต้องมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐาน
- 3) บางครั้งอาจมีปัญหาทางด้านเทคนิคเวลาใช้งาน
- 4) ค่าใช้จ่ายในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
- 5) ต้นทุนในการพัฒนาแบบเรียนสูง
- 6) ผู้มีความรู้ในการผลิตและออกแบบสื่อให้มีคุณภาพหาได้ยาก

2. สื่อคอมพิวเตอร์แบบออฟไลน์ (Offline) เป็นการไม่ใช้สายนำสัญญาณซึ่งหมายถึงการนำแผ่นดิสก์หรือแผ่นซีดีที่บันทึกข้อมูลเล่นบนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องเดียว (Stand Alone) ภาพและเสียงจะแสดงบนเครื่องเดียวเท่านั้น

ข้อดีของระบบออฟไลน์ (<http://boom0415kit.blogspot.com/13/04/2016>) คือ

- 1) สามารถใช้ได้ทุกที่ ๆ มีคอมพิวเตอร์
- 2) ไม่จำเป็นต้องต่อกับระบบ network เพราะภายในตัวสื่อนี้มีความพร้อมอยู่แล้ว
- 3) เกิดการจูงใจทำให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ง่าย
- 4) ใช้เวลาในการเรียนรู้ไม่มากนักเนื่องจากการใช้งานของโปรแกรมไม่ซับซ้อน

ข้อเสียของระบบออฟไลน์ (<http://boom0415kit.blogspot.com/13/04/2016>) คือ

- 1) เป็นสื่อที่มีข้อมูลค่อนข้างเก่าง่าย และยากต่อการปรับปรุง
- 2) ไม่สามารถแก้ไขข้อมูลได้ตลอดเวลา
- 3) การเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน
- 4) การให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาไปที่ละหน้าจอก็ไม่ใช่อะไรที่สร้างปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ
- 5) ผู้สร้างครุที่จะสร้างสรรค์กิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้ใช้เกิดแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

layne and Ice (2014) กล่าวว่า การออกแบบการสอนผ่านระบบออนไลน์ ผู้สอนต้องออกแบบทั้งระบบและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ใช้อย่างง่าย และให้ผู้เรียนต้องสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้ง่าย สามารถสะท้อนการติดต่อประสานในส่วนกิจกรรมการสอนระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้อย่างง่ายและหลากหลายรูปแบบ

Conceição and Lehman (2011) กล่าวว่าในการสอน e-learning จะต้องมีความสมดุลในการออกแบบที่เป็นแบบ online course และออกแบบเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีการตรวจการบ้านและให้ผลสะท้อนกลับในคำตอบ ทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้จากปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ได้ง่ายและสะดวก

โดยสรุปสื่อต่าง ๆ นี้จะช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ สื่อแต่ละชนิดที่นำมาใช้ต้องมีความสัมพันธ์ สนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพื่อช่วยให้มนิสิตเกิดการความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น

2.4 แนวคิดหลักสูตรและการประเมินผลการจัดการศึกษายุคดิจิทัล

2.4.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

โอลิวา (Oliva, 1992: 8-9) ได้ให้นิยามความหมายของหลักสูตรคือ แผนงานหรือโครงการที่จัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน ภายใต้การดำเนินงานของโรงเรียน และในทางปฏิบัติ หลักสูตรประกอบด้วยจำนวนของแผนการต่าง ๆ ที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีขอบเขตกว้าง หลากหลาย เป็นแนวทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ดังนั้น หลักสูตรอาจเป็นหน่วย (Unit) เป็นรายวิชา (course) หรือเป็นรายวิชาย่อยต่าง ๆ (sequence of courses) แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาอาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนก็ได้ โดยแบ่งเป็นการให้นิยามโดยยึด จุดประสงค์ บริบทหรือสภาพแวดล้อม และวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การให้นิยามโดยยึดจุดประสงค์ (Purpose) หลักสูตรหมายถึงลักษณะที่เป็นวิธีการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายนั้น ๆ เช่น หลักสูตร คือ การถ่ายทอด มรดกทางวัฒนธรรม หลักสูตร คือ การพัฒนาทักษะการคิดผู้เรียน

2. การให้นิยามโดยยึดบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Contexts) หลักสูตรหมายถึงการ อธิบายถึงลักษณะทั่วไปของหลักสูตรซึ่งแล้วแต่ว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น หลักสูตรที่ยึดเนื้อหาวิชา หรือหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือหลักสูตรที่เน้นการปฏิรูป สังคม เป็นต้น

3. การให้นิยามโดยยึดวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ (Strategies) หลักสูตร คือ กระบวนการแก้ปัญหา หลักสูตร คือ การอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม การทำงานกลุ่ม หลักสูตร คือ การเรียนรู้ เป็นรายบุคคล หลักสูตร คือ โครงการหรือแผนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่ระบุสาระรายวิชา ที่เขียนขึ้น โดยมีรายละเอียดที่เป็น มาตรฐานการเรียนการสอนหรือวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอน (learning standards or learning objectives) ความรู้และทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้หลังจากเรียนรู้แล้ว ทักษะของผู้เรียนที่ คาดหวังหลังการจัดการเรียนการสอนตามจัดหลักสูตร สาระที่ต้องเรียน ลักษณะการจัดการเรียน การสอน การวัดประเมินผล เอกสารประกอบการสอน กิจกรรม ตำราและเอกสารที่ใช้เรียน และการจัด สภาพแวดล้อมให้เกิดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา (<http://edglossary.org/curriculum/> วันที่ 21/05/2016)

ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนงานหรือโครงการที่จัด ประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน ภายใต้การดำเนินงานของโรงเรียน และในทางปฏิบัติหลักสูตร

ประกอบด้วยจำนวนของแผนการต่าง ๆ ที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีขอบเขตกว้างหลากหลาย เป็นแนวทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ดังนั้น หลักสูตรอาจเป็นหน่วย (Unit) เป็นรายวิชา (course) หรือเป็นรายวิชาย่อยต่าง ๆ (sequence of courses) แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาดังกล่าวนี้อาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนหรือโรงเรียนก็ได้

2.4.2 การวัดผลและการประเมินผล

การวัดผล (measurement) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการกำหนดตัวเลขให้กับคุณลักษณะต่าง ๆ ของคน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ คือ จะต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน เป็นระเบียบแบบแผน โดยมีเครื่องมือช่วยวัด ซึ่งจะทำให้ตัวเลขใช้แทนลักษณะของสิ่งที่เราต้องการเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการศึกษา มีหลายชนิดแต่ละชนิดต่างก็มีความเหมาะสมกับการวัดแตกต่างกัน ประกอบด้วย การทดสอบ (Testing) 2. แบบสอบถาม (Questionnaires) 3. แบบสำรวจ (Check lists) 4. มาตรฐานค่า (Rating Scale) 5. การสังเกต (Observation) 6. การสัมภาษณ์ (Interview) 7. การบันทึก (Records) 8. สังคมมิติ (Sociometry) 9. การศึกษารายกรณี (Case Study) และ 10. การให้สร้างจินตนาการ (Projective Technique) (อัครเดช เกตฉ่ำ และคณะ, 2562) <http://www.bsru.ac.th/identity/archives/2617>

การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการใช้เทคนิคประเมินผลหลากหลายวิธี เกณฑ์ที่นำมาใช้ประกอบการพิจารณาประเมินผลตามสภาพจริงนั้น ประกอบด้วย เกณฑ์ระดับคุณภาพ และเกณฑ์การพิจารณาตัดสิน ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ 1. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้ด้วยความรู้ ความเข้าใจทักษะ กระบวนการและด้านจิตใจ 2. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้หรือภาระงานการปฏิบัติในลักษณะผลผลิตหรือผลงาน ผลการกระทำหรือพฤติกรรมและกระบวนการ เช่น การทดลอง 3. เลือกวิธีการและเครื่องมือวัดและประเมินผล 4. สร้างเครื่องมือและประเมินผลการเรียนรู้-กำหนดเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง-เกณฑ์การให้คะแนนแบบภาพรวม-เกณฑ์แบบแยกองค์ประกอบ

Michelle Pauli (2020) กล่าวว่า การวัดประเมินผลในอนาคตในปี 2568 มีหลักการ 5 ประการ คือ มหาวิทยาลัยสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนแปลงการประเมินโดยการทำให้มากขึ้น

1 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) คือ ประเมินตามสภาพจริง การทดสอบความรู้และทักษะในรูปแบบที่สมจริงมากยิ่งขึ้น ตามบริบท และมีการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน

2. เข้าถึงได้ง่าย (Accessible) การออกแบบการเรียนรู้มีการยืดหยุ่นเพื่อให้ทุกคนใช้งานได้ดีที่สุด ทั้งในระยะยาว ระยะสั้น

3. สามารถทำงานอัตโนมัติได้อย่างเหมาะสม (Appropriately automated): ง่ายสำหรับอาจารย์ในการใช้งาน การสะท้อนกลับ และให้ข้อเสนอแนะที่รวดเร็ว มีรายละเอียดมากขึ้น และนำไปปฏิบัติได้จริงสำหรับนักศึกษา

4. มีความต่อเนื่อง (Continuous) อุดมไปด้วยโอกาสในการฝึกฝนและสะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่ว่านักศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในโลกของการทำงานและตลอดชีวิต แทนที่จะประสบความสำเร็จในการสอบที่มีเดิมพันสูงและมีความเครียดสูงเพียงครั้งเดียว

5. ปลอดภัย (Secure): สร้างความมั่นใจว่านักศึกษาที่เหมาะสมกำลังทำการประเมินที่ถูกต้องและงานที่ส่งเป็นของตนเองและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เมื่อนำมารวมกัน

หลักการทั้งห้านี้เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้โดยเน้นทักษะดิจิทัล มีแนวทางปฏิบัติ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น นำเสนอแนวทางแบบองค์รวมเพื่อการประเมินที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งช่วยการขับเคลื่อนการเรียนรู้ สนับสนุนให้ผู้เรียนได้สามารถทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และเพื่อกำหนดทิศทางการทำงานในอนาคตได้ ดังโมเดลที่ประยุกต์จาก Manchester Metropolitan University (2016) แสดงมุมมองของกระบวนการทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้กับการประเมินระหว่างการเรียนรู้การสอนและประเมินแบบสรุปผล และเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ทุกระดับตั้งแต่ระดับหลักสูตรเต็มรูปแบบ ไปจนถึงหลักสูตรระยะสั้นดังวงจรวัด การประเมินผลและสะท้อนกลับ (Assessment and Feedback Life Cycle) เน้นการสะท้อนกลับ (Feedback) ให้ผู้เรียนรับรู้เพื่อการปรับปรุงต่อไปและให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

จากวงจรการวัดผล การประเมินผล และการสะท้อนกลับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จะเน้นการสะท้อนกลับให้ผู้เรียนได้ทราบผลการให้เกรด และมีข้อเสนอแนะปรับปรุงการเรียนรู้ครบวงจร ทำให้เห็นภาพการเรียนรู้ในอนาคตที่จะเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลที่ต้องสะท้อนกลับให้ผู้เรียนได้รู้จุดแข็งจุดอ่อนของตนเอง นำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัญชลี เหลืองศรีชัย และ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยมีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 195 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ซึ่งเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของบุคลากรในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี สนับสนุนการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการสร้างและถ่ายโอนความรู้ ด้านมุ่งเน้นคุณภาพ ด้านโครงสร้างที่เหมาะสม ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการทำงานเป็นทีมและมีเครือข่าย ด้านวัฒนธรรม การเรียนรู้ในองค์กร ด้านบรรยากาศที่เกื้อหนุน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ด้านกลยุทธ์ และด้านการเพิ่มอำนาจและความรับผิดชอบในงาน ผลการเปรียบเทียบการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในภาพรวม พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไม่แตกต่างกัน บุคลากรที่มีอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และประสบการณ์การทำงาน ต่างกันในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคือ ผู้บริหารควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบอินเทอร์เน็ต ต้องรวดเร็ว ควรจัดกิจกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ควรกำหนดวิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

อดิพร เกิดเรือง (2560) ได้ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล (Empowering Learning in the 21st Century for Thailand Society in the Digital Age) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการรู้หนังสือใน ศตวรรษที่ 21 และการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้ได้พรมแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ (New frontier of learning) เป็นการ วิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร (Content Analysis) ผลการศึกษามีดังนี้

1. องค์ประกอบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมในยุคดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การเรียนรู้ เกี่ยวกับดิจิทัล 2) การคิดสร้างสรรค์ 3) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และ 4) ผลิตภาพที่มีคุณภาพสูง

2. การเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากยุคเดิมสู่ยุคดิจิทัล ต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต เน้นการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเองโดยนำ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยใน การจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ตามหลักสูตร และมุ่งการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการมากกว่าการวัดผลสัมฤทธิ์

3. การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องคำนึงถึงการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นการสร้างสรรคปรับแต่ง การเรียนรู้การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน เน้นการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้สร้างสถานการณ์ จำลองให้ผู้เรียนพบประสบการณ์จริง เนื้อหาการเรียนรู้ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนเครือข่ายออนไลน์ สามารถสร้างองค์ความรู้แบ่งปันความรู้และเนื้อหาผ่านเครือข่ายออนไลน์และส่งเสริมความรู้ในโลกแห่งการทำงานมากขึ้น

ชัยยุทธ เลิศพาชิน และ อัจฉรา เมฆสุวรรณ (2555) ได้วิจัย เรื่องการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการผู้ใช้มหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อ สำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการ ผู้ใช้มหาบัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ ที่สำเร็จการศึกษาในปี 2553 จำนวน 6 ด้าน (1) ด้านความมีคุณธรรม จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ (5) ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ (6) ด้านจิตอาสา และเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ตลอดจน เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้มหาบัณฑิต เครื่องมือคือแบบสอบถามโดยส่งไปยังผู้ใช้มหาบัณฑิตตามสถานประกอบการทั้งภาครัฐ เอกชนและรัฐวิสาหกิจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้มหาบัณฑิตส่วนใหญ่คือผู้บริหารระดับสูงและผู้ประกอบการเป็นหน่วยงาน ของรัฐมากกว่าภาคเอกชน ระยะเวลาที่ร่วมทำงานกับมหาบัณฑิต 1 ปีขึ้นไปและมีระดับความคุ้นเคยกับมหาบัณฑิต ค่อนข้างดีมีความต้องการหรือความพึงพอใจต่อมหาบัณฑิตระดับมากที่สุดทุกปัจจัย โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรม มีความต้องการหรือพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านจิตอาสา

คุณลักษณะมหาบัณฑิตที่พึงประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) ระบุว่าระดับปริญญาโทต้อง 1) มีความรู้ทันสมัยในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องรอบ รู้ลึกและพัฒนาความรู้ใหม่ และประยุกต์ใช้ได้ 2) มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัยและเคารพกฎกติกาของสังคม ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ 3) คิดเป็นสามารถวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและคิดแบบองค์รวม สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินความรู้ เพื่อประยุกต์ใช้ ได้ อย่างเหมาะสม 4) ทำเป็นมีทักษะในการปฏิบัติ งานตามมาตรฐานวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง ติดตามความก้าวหน้าในการวิจัย รู้วิธีการแก้ปัญหาและต่อยอดองค์ความรู้ได้ ใช้ภาษาไทยได้ดีมาก ภาษาอังกฤษระดับดีทั้งการฟัง อ่าน พูดและเขียน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมในการสืบค้น วิเคราะห์ติดตามความก้าวหน้าในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและนำเสนอผลงานวิชาการได้ มีทักษะทางคณิตศาสตร์และสถิติศาสตร์ เพื่อการศึกษาวิจัย และการประกอบอาชีพ สามารถวางแผนและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีมนุษย

สัมพันธ์ที่ดี ที่สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ และมีศักยภาพเป็นผู้ประกอบการ 5) ใฝ่รู้และรู้จักการเรียนรู้ ใฝ่รู้และแสวงหาความรู้จากแหล่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอ รู้จักเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ (Learning to learn) และกระบวนการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม 6) มีภาวะผู้นำ มองการณ์ไกล กล้าแสดงออก กล้าหาญ อดทน หนักแน่น รู้จักเสียสละ ให้อภัย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สุภาพ สามารถประสานความคิดและประโยชน์ ด้วยหลักการแห่งเหตุผลและความถูกต้อง มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม รักองค์กร เป็นผู้นำที่กล้าหาญ เป็นผู้นำกิจกรรมได้ในระดับและสถานการณ์ที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบทั้งในฐานะผู้นำและผู้ 7) มีสุขภาพ ตระหนักในความสำเร็จ รู้จักวิธีการ และดูแลสุขภาพกายและใจของตนเอง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ปรับตัวได้ ทนสภาพ กตสันต์ได้ 8) มีจิตอาสาและสำนึกในสาธารณะ ห่วงใยต่อสังคม และสาธารณสมบัติ มีจิตอาสาไม่ดูตาย มุ่งทำประโยชน์ให้สังคม และ 9. ดำรงความเป็นไทยในกระแสโลกาภิวัตน์ สำนึกคุณค่าแห่งตน คุณค่าแห่งความเป็นไทย รู้จักกำหนดบรรทัดฐานแห่งความพอเหมาะพอดีในการครองชีวิต รวมทั้งตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และรู้เท่าทันการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เพื่อสามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีวัฒนธรรมแตกต่างโดยยังดำรงตนเป็นตัวของตัวเองและทำนุบำรุงสืบสานวัฒนธรรมไทยอย่างเป็นอิสระยั่งยืนและมีสันติสุข

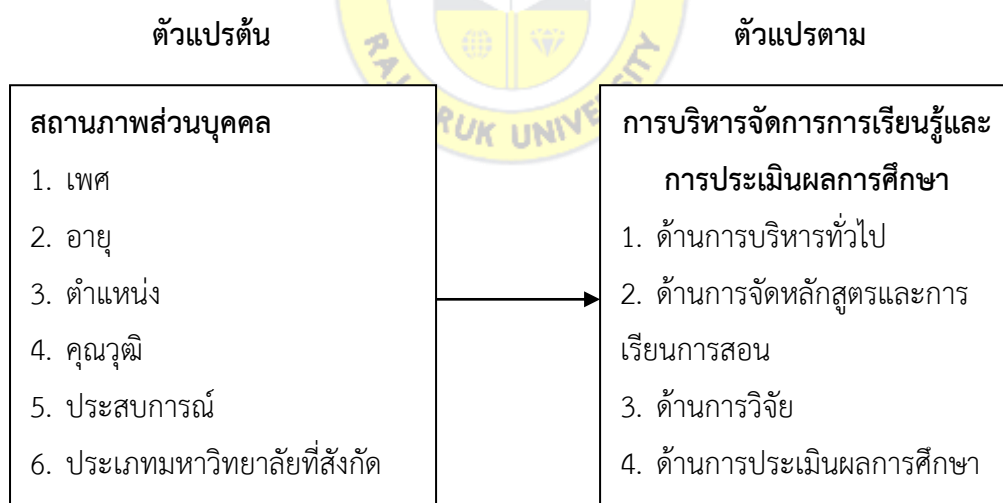
Ghavifekr et al., 2015) การศึกษาเรื่องการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี: ประสิทธิภาพของการบูรณาการ ICT ใน ประเทศมาเลเซีย นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การรับรู้ของผู้สอนเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบูรณาการ ICT เพื่อสนับสนุนกระบวนการสอนและการเรียนรู้ใน ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการ ICT มีผลดีกับทั้งผู้สอนและผู้เรียน ผลการวิจัยบ่งชี้ว่าการเตรียมความพร้อมของผู้สอนที่มีอุปกรณ์ครบครันด้วยเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน ICT เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในความสำเร็จของการสอนและการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังพบว่าโครงการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพให้ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย สำหรับการศึกษานในอนาคต มีความจำเป็นต้องพิจารณาด้านอื่น ๆ ของการบูรณาการ ICT โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากมุมมองของผู้บริหารในเรื่องการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการกำหนดนโยบาย

Gibbon (1998) เสนอบทความแบบจำลองเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในการผลิตความรู้ การจัดระเบียบของแบบจำลองเพื่อความสนใจไปที่ความจริงที่ว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จัดตามโครงสร้างของวินัยและโครงสร้างกำลังถูกเปลี่ยนแปลงโดยกระแสของสังคม การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือการเกิดขึ้นของระบบการผลิตความรู้แบบกระจายซึ่งความรู้นั้นมีลักษณะเฉพาะด้วยคุณลักษณะใหม่ การเปลี่ยนแปลงหลักในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยคือการผลิตและเผยแพร่ความรู้ (การวิจัยและการสอน) ไม่ได้ดำเนินกิจกรรมกึ่งผูกขาดในตัวเองอีกต่อไป ที่ดำเนินการโดยแยกสถาบันที่เกี่ยวข้องกัน ความท้าทายที่แท้จริงสำหรับมหาวิทยาลัยคือ ความรู้ แนวปฏิบัติการวิจัยของมหาวิทยาลัยจะ

เชื่อมโยงกับ หน่วยงานอื่นๆที่เป็นแหล่งความรู้ แหล่งประกอบการ และมหาวิทยาลัยต้องมีระบบการผลิตความรู้แบบกระจายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยแห่งศตวรรษที่ 21 จะพัฒนาความเชื่อมโยงกับสังคมรอบข้างมากขึ้นเรื่อย ๆ

Khorsandi et al. (2012) ได้ศึกษาการวัดประเมิณผลในระบบออนไลน์ โดยสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์จากนักศึกษาจำนวน 685 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบออนไลน์ วิธีการประเมินและการเข้าถึงและใช้งานระบบออนไลน์อาจเข้าถึงได้ยาก แต่นักศึกษาส่วนใหญ่จะชอบการตอบผ่านออนไลน์ และระบุว่าชอบที่การไม่เปิดเผยตัวตนและความเป็นส่วนตัวของการประเมินทางออนไลน์เป็นเหตุผลที่ต้องการในการศึกษาอื่น มากกว่า 90% ของนักศึกษาทำเครื่องหมายเห็นด้วยหรือเห็นด้วยอย่างยิ่งเมื่อถูกถามว่าต้องการการประเมินแบบออนไลน์กับรูปแบบการประเมินแบบเดิมหรือไม่ นักศึกษาชอบออนไลน์มากกว่า นอกจากนี้การศึกษาเรื่องอื่น ๆ ยังพบว่า เครื่องมือออนไลน์ใช้งานง่าย และการประเมินทางออนไลน์ทำให้สามารถเสนอข้อคิดเห็นที่รอบคอบมากกว่าการทำแบบกระดาษทั่วไป การประเมินผล การสอนจากการศึกษาและผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการรวบรวมการประเมินผลการสอนทางออนไลน์เป็นทางเลือกที่เหมาะสมแทนวิธีการที่ใช้กระดาษแบบดั้งเดิม

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องที่ใช้ในการเป็นรวบรวมข้อมูลคือแบบตรวจสอบรายการ และแบบสอบถาม โดยผู้ให้ข้อมูลคือคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายได้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัฐจำนวน 20 แห่งและเอกชนจำนวน 20 แห่ง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จากมหาวิทยาลัยรัฐจำนวน 200 คนและเอกชน 200 คน

3.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ คุณวุฒิ ประสบการณ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย

1. ด้านบริหารงานทั่วไป	จำนวน 14 ข้อ
2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 15 ข้อ
3. ด้านการวิจัย	จำนวน 11 ข้อ
4. ด้านประเมินผลการศึกษา	จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นคำถามปลายเปิด

การหาคุณภาพของเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยค่า IOC เท่ากับ 0.89 และนำไปทดลองใช้กับคณาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนได้ค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.92

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดจ้างการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เชิงปริมาณใช้ความถี่ ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, One-way ANOVA and LSD และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) โดยวิธี Principle Component และหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีแบบแวนริแมก (Varimax)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล และการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ และการนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล โดยนำเสนอเป็น 5 ส่วน คือ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 คือ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นในประเด็นแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม

ส่วนที่ 3 คือ การวิเคราะห์การเปรียบเทียบแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 4 เสนอรูปแบบแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา การวิเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผู้ตอบ 400 คน

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ไม่นับรวม missing value

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	85	21.25
หญิง	315	78.75
2. อายุ		
31-35 ปี	82	20.50
36-40 ปี	90	22.50
41-45 ปี	84	21.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว ไม่นับรวม missing value (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	144	36.00
3. ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	105	26.25
6-15 ปี	85	21.25
16-30 ปี	84	21.00
ตั้งแต่ 31 ปี	126	31.50
4. ตำแหน่งทางการบริหาร		
มีตำแหน่งบริหาร	190	47.50
ไม่มีตำแหน่งบริหาร	210	52.50
5. ตำแหน่งทางวิชาการ		
รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์	147	36.75
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	147	36.75
อาจารย์	106	26.50
6. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาโท	256	64.00
ปริญญาเอก	144	36.00
7. ประเภทสถาบัน		
มหาวิทยาลัยรัฐ	106	26.50
มหาวิทยาลัยเอกชน	294	73.50

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชายคือเป็นหญิงร้อยละ 78.75 เป็นชายร้อยละ 21.25 มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 36 รองลงมาคืออายุพอ ๆ กันร้อยละ 20 ทั้งกลุ่มอายุ 31-35 ปี 36-40 ปี และอายุ 41-45 ปี มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป รองลงมาต่ำกว่า 5 ปี ส่วน 6-15 ปี และ 16-30 ปี พอ ๆ กันร้อยละ 21 ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ร้อยละ 52.50 มีตำแหน่งทางการบริหารร้อยละ 47.52 มีตำแหน่งทางวิชาการคือผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ รองศาสตราจารย์เท่ากัน ร้อยละ 36.75 รองลงมาเป็นอาจารย์ อาจารย์ร้อยละ 26.50 มีวุฒิ

การศึกษาสูงสุดคือปริญญาโท ร้อยละ 64.00 รองลงมาเป็นปริญญาเอกร้อยละ 36.00 และสังกัดประเภทสถาบันคือเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนร้อยละ 73.50 และมหาวิทยาลัยรัฐตามลำดับ

ส่วนที่ 2 คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นในประเด็นแบบการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม ดังตารางที่ 4.2-4.6

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวม

ด้านที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปลค่า	ลำดับสำคัญ
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.39	0.59	มาก	1
2	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	4.26	0.56	มาก	2
3	ด้านการวิจัย	3.97	0.57	มาก	4
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.16	0.49	มาก	3
ภาพรวม		4.20	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$, $SD=0.47$) เมื่อพิจารณารายด้านทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{x}=4.21$, $SD=0.59$) รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการศึกษาและด้านการวิจัยตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการบริหารทั่วไป)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา ในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับ
1.1	กำหนดเรื่องดิจิทัลไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย แผนปฏิบัติการของสถาบัน	4.63	0.58	มากที่สุด	3
1.2	จัดทำแผนงานการพัฒนาสถาบันอย่างเป็น รูปธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับ การเข้าสู่ยุคดิจิทัล	4.58	0.59	มากที่สุด	4
1.3	การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย แผนงานการ บริหารให้สอดคล้องอุดมศึกษายุคดิจิทัล	4.68	0.57	มากที่สุด	2
1.4	มีการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามผลการ บริหารสถาบันยุคดิจิทัล	4.57	0.75	มากที่สุด	5
1.5	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของ สถาบันในการดำเนินกลยุทธ์สู่ยุคดิจิทัล	4.74	0.44	มากที่สุด	1
1.6	จัดอุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ยุค ดิจิทัลอย่างเหมาะสม	4.53	0.68	มากที่สุด	6
1.7	เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุค ดิจิทัล	4.21	0.85	มาก	11
1.8	สนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียงในการจัด กิจกรรม	4.21	0.77	มาก	10
1.9	จัดสื่อดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	4.21	0.61	มาก	9
1.10	พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ ที่ทันสมัย	4.11	0.85	มาก	13
1.11	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มี คุณภาพระดับสากล	4.21	1.00	มาก	12
1.12	จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการเตรียม สถาบันสู่ยุคดิจิทัล	4.26	0.84	มาก	8
1.13	จัดอบรมบุคลากรให้มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารได้อย่างดี	4.10	1.02	มาก	14

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการบริหารทั่วไป)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา ในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับ
1.14	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น	4.47	0.68	มาก	7
รวม		4.39	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการบริหารทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$, $SD=0.59$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ โดยอันดับแรกคือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสถาบันในการดำเนินกลยุทธ์สู่ยุคดิจิทัล ($\bar{x}=4.74$, $SD=0.44$) รองลงมาตามลำดับคือการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย แผนงานการบริหารสถาบันให้สอดคล้องระบบอุดมศึกษาดิจิทัล จัดทำแผนงานการพัฒนาสถาบันอย่างเป็นรูปธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล มีการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามผลการบริหารสถาบันยุคดิจิทัลหนดเรื่องดิจิทัลไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย นอกนั้นอยู่ในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.00 ทุกข้อตามลำดับค่าเฉลี่ยที่สูงลงมาได้แก่การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการเตรียมสถาบันสู่ยุคดิจิทัล จัดสื่อดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม สนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียงในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มีคุณภาพระดับสากล พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย จัดอบรมบุคลากรให้มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดี

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับสำคัญ
2.1	เพิ่มการจัดหลักสูตร Online ให้มากขึ้น	4.36	0.67	มาก	6
2.2	จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล	4.21	0.77	มาก	12
2.3	พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น	4.26	0.71	มาก	9
2.4	ทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยใน Cyber University เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้วยกัน	3.79	1.06	มาก	15
2.5	สอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม	4.47	0.6	มาก	2
2.6	เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ดีมากขึ้น	4.21	0.7	มาก	11
2.7	เตรียมความพร้อมด้าน Innovation Technology แก่นักศึกษาให้สามารถใช้ได้คล่อง	4.36	0.74	มาก	8
2.8	ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เป็นสื่อ electronic ในการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น	4.05	0.76		13
2.9	กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์	4.36	0.59	มาก	5
2.10	ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ที่ทันสมัยมากขึ้น	4.21	0.62	มาก	10
2.11	ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc.	4.52	0.68	มากที่สุด	1
2.12	มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	4.36	0.67	มาก	6
2.13	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICT ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น	4.42	0.59	มาก	3
2.14	สนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิต ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทย	3.90	0.72	มาก	14

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับสำคัญ
2.15	ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Online ในสถาบัน	4.42	0.73	มาก	4
	รวม	4.26	0.46	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.26$, $SD=.46$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดคือส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc. ($\bar{x}=4.52$, $SD=.68$) รองลงมาตามลำดับคือสอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICT ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Online ในสถาบัน กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพิ่มการจัดหลักสูตร Online ให้มากขึ้น เตรียมความพร้อมด้าน Innovation Technology แก่นักศึกษาให้สามารถใช้ได้คล่อง พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ที่ทันสมัยมากขึ้น เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ดีมากขึ้น จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICT ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น และทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยใน Cyber University เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาร่วมกัน

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการวิจัย)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับสำคัญ
3.1	เน้นการวิจัยด้านการศึกษายุคดิจิทัลในสถาบันให้มากขึ้น	4.00	0.72	มาก	4
3.2	สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนและสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในประเทศให้มากขึ้น	4.05	0.76	มาก	3
3.3	สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ	3.95	0.89	มาก	7
3.4	ส่งเสริมความร่วมมือการเป็นศูนย์กลางวิจัยในศาสตร์ที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ	3.89	0.85	มาก	10
3.5	สนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำข้อสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัย กิจกรรมวิจัยต่าง ๆ	3.95	1.07	มาก	6
3.6	ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของไทย	4.21	0.69	มาก	1
3.7	ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง มาทำวิจัยในสถาบันเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐาน	3.69	0.98	มาก	11
3.8	ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน	4.10	0.64	มาก	2
3.9	ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางวิจัยทางการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.90	0.91	มาก	9
3.10	พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	3.95	0.94	มาก	8
3.11	ส่งเสริมการศึกษาผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต	4.00	0.92	มาก	5
รวม		3.97	0.66	0.66	

จากตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$, $SD=0.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยค่าเฉลี่ย 4.00 ขึ้นไปโดยข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน ($\bar{x}=4.21$, $SD=0.69$) รองลงมาคือส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในประเทศให้มากขึ้นและ เน้นการวิจัยด้านการศึกษายุคดิจิทัลในสถาบันให้มากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการประเมินผลการศึกษา)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับสำคัญ
4.1	จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการวัดผลและประเมินผล Online	4.05	0.83	มาก	11
4.2	มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	4.42	0.59	มาก	3
4.3	เปิดโอกาสให้วัดผลและประเมินความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	4.37	0.67	มาก	5
4.4	จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ	4.42	0.59	มาก	3
4.5	ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการวัดผลอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อต่าง ๆ หลากหลายช่องทาง	4.21	0.69	มาก	9
4.6	ให้นักศึกษาเลือกการสอบวัดความรู้ได้หลากหลายวิธี	3.84	0.75	มาก	13
4.7	จัดทำคู่มือให้คำแนะนำการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลแก่นักศึกษา	3.95	0.94	มาก	12
4.8	จัดทำความร่วมมือการสอบความรู้ระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.58	0.82	มาก	15
4.9	ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันจัดทำคลังข้อสอบการเรียนรู้ online	3.84	0.99	มาก	14

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ด้านการประเมินผลการศึกษา) (ต่อ)

ข้อที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล	\bar{X}	SD	แปล	ลำดับสำคัญ
4.10	ส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้โดยอิงเกณฑ์พัฒนาการของการเรียนรู้	4.16	0.81	มาก	10
4.11	ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online) ก่อนเรียนและหลังเรียน	4.26	0.71	มาก	8
4.12	ประเมินผลจากกิจกรรม 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน	4.42	0.49	มาก	1
4.13	ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา	4.26	0.64	มาก	7
4.14	ประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา	4.42	0.54	มาก	2
4.15	ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา	4.26	0.63	มาก	6
	รวม	4.16	0.50	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลด้านการประเมินผลการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, $SD=0.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยค่าเฉลี่ย 4.00 ขึ้นไป โดยข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือแก่การประเมินผลจากกิจกรรม 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุด ($\bar{x}=4.42$, $SD=0.49$) รองลงมาคือประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้วัดผลและประเมินความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online) ก่อนเรียน และหลังเรียน ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการวัดผลอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อต่าง ๆ หลากหลายช่องทาง ส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้โดยอิงเกณฑ์พัฒนาการของการเรียนรู้ จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการวัดผลและประเมินผล Online

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4.7-4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามเพศ

ด้าน ที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้	ชาย		หญิง		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.43	0.38	4.38	0.63	.83	.41
2	ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน	4.08	0.45	4.31	0.45	-4.32*	.00
3	ด้านการวิจัย	3.82	0.40	4.01	0.71	-3.28*	.00
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.03	0.33	4.20	0.53	-3.68*	.00
รวม		4.09	0.31	4.23	0.50	-3.16*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถามที่เพศชายต่างจากเพศหญิง โดยเพศหญิงให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าในด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน การวิจัย และด้านการประเมินผลการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกวุฒิการศึกษา

ด้าน ที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้	ปริญญาโท		ปริญญาเอก		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.36	0.57	4.41	0.45	-0.66	.51
2	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	4.17	0.51	4.31	0.42	-3.03*	.00
3	ด้านการวิจัย	3.98	0.62	3.96	0.68	.28	.77
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.16	0.50	4.17	0.50	-.16	.88
รวม		4.17	0.46	4.21	0.48	-.87	.38

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตำแหน่งบริหาร

ด้านที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้	ผู้บริหาร		ไม่ใช่ผู้บริหาร		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.60	0.34	4.20	0.70	7.44*	.00
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.23	0.48	4.29	0.43	-1.18	.24
3	ด้านการวิจัย	4.02	0.53	3.93	0.76	1.41	.16
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.11	0.48	4.21	0.51	-2.13*	.03
รวม		4.24	0.38	4.16	0.54	1.81	.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามตำแหน่งการบริหารโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริหารทั่วไป ผู้บริหารให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนด้านการประเมินผลการศึกษา คณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งบริหารให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีตำแหน่งบริหาร จึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม มี จำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย

ด้านที่	การบริหารจัดการการเรียนรู้	ภาครัฐ		เอกชน		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.31	0.76	4.42	0.51	-1.31	.19
2	ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน	4.03	0.43	4.34	0.60	-6.30*	.00
3	ด้านการวิจัย	3.94	0.62	3.98	0.68	-.51	.61
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	4.06	0.54	4.20	0.48	-2.32*	.01
รวม		4.09	0.51	4.24	0.45	-2.62*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาคเอกชนให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาครัฐ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ด้าน ที่	การบริหารจัดการการ เรียนรู้	31-35 ปี		36-40 ปี		41-45 ปี		ตั้งแต่ 46 ปี	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.66	.36	4.56	.30	4.51	.35	3.75	.84
2	ด้านการจัดการเรียนการ สอน	4.42	.45	4.27	.40	4.37	.45	3.90	.32
3	ด้านการวิจัย	4.31	.66	4.03	.61	3.98	.74	3.57	.24
4	ด้านการประเมินผล การศึกษา	4.40	.53	4.17	.46	4.19	.50	3.88	.35
	รวม	4.45	.46	4.26	.37	4.26	.44	3.78	.37

จากตารางที่ 4.11 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุให้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคืออายุ 31-35ปี รองลงมาอายุ 36-40และ 41-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ด้านที่	การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig			
1	ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่าง	44.822	3	14.941	62.716*	.000			
		กลุ่ม								
		ภายในกลุ่ม						94.339	396	.238
		รวม						139.161	399	
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่าง	14.867	3	4.956	28.818*	.000			
		กลุ่ม								
		ภายในกลุ่ม						68.098	396	.172
		รวม						82.965	399	
3	ด้านการวิจัย	ระหว่าง	23.155	3	7.718	20.177*	.000			
		กลุ่ม								
		ภายในกลุ่ม						151.482	396	.383
		รวม						174.637	399	
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	ระหว่าง	14.867	3	4.956	28.818*	.000			
		กลุ่ม								
		ภายในกลุ่ม						68.098	396	.172
		รวม						82.965	399	
5	รวม	ระหว่าง	20.955	3	6.985	40.832*	.000			
		กลุ่ม								
		ภายในกลุ่ม						67.743	396	.171
		รวม						88.699	399	

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของ ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ที่มีอายุมีความแตกต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็น

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำแนกตามอายุ

		31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	ตั้งแต่ 46 ปี
1. ด้านการบริหารทั่วไป	\bar{X}	4.66	4.56	4.51	3.75
31-35 ปี	4.66	-	.10	.15*	.91*
36-40 ปี	4.56		-	.05	.81*
41-45 ปี	4.51			-	-.76*
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.75				-
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	4.42	4.27	4.37	3.90
31-35 ปี	4.42	-	.15*	.05	.52*
36-40 ปี	4.27		-	.10	.37*
41-45 ปี	4.37			-	-.47*
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.90				-
3. ด้านการวิจัย	\bar{X}	4.31	4.03	3.57	3.98
31-35 ปี	4.31	-	.28*	.74*	.33*
36-40 ปี	4.03		-	.36*	.05
41-45 ปี	3.57			-	-.41*
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.98				-
4. ด้านการวัดประเมินผลการศึกษา	\bar{X}	4.40	4.17	4.19	3.88
31-35 ปี	4.40	-	.23	.21	.52*
36-40 ปี	4.17		-	-.02	.25*
41-45 ปี	4.19			-	-.31*
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.88				-
รวม	\bar{X}	4.45	4.26	4.26	3.78
31-35 ปี	4.45	-	.19	.19	.67*
36-40 ปี	4.26		-	.00	.48*
41-45 ปี	4.26			-	-.38*
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	3.78				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่าทุกกลุ่มอายุคือ 31-35 ปี 36-40 ปี และ 41-45 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปในภาพรวมและในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มอายุ 31-35 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปในด้านการบริหารทั่วไป ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการจัดการศึกษา และสูงกว่ากลุ่มอายุ 41-45 ปี ในด้านการบริหารทั่วไป และในด้านการวิจัย และสูงกว่ากลุ่มอายุ 36-40 ปี ในด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย สำหรับกลุ่มอายุ 36-40 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุ 41-45 ปี ในด้านการวิจัย และการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้ และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประสบการณ์

ด้าน ที่	การบริหารจัดการการ เรียนรู้	ต่ำกว่า 5 ปี		6-15 ปี		16-30 ปี		ตั้งแต่ 31 ปี ขึ้นไป	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.20	0.72	4.04	.69	4.52	0.36	4.70	0.24
2	ด้านการจัดการเรียนการ สอน	4.25	0.46	3.99	.40	4.42	0.49	4.34	0.38
3	ด้านการวิจัย	3.78	0.83	3.98	.47	3.86	0.69	4.20	0.51
4	ด้านการประเมินผล การศึกษา	4.23	0.53	4.01	.38	4.15	0.58	4.22	0.47
	รวม	4.45	0.46	4.26	.37	3.78	0.37	4.26	0.44

จากตารางที่ 4.14 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ โดยให้ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี รองลงมาอายุ 6-15 ปี และตั้งแต่ 31 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และตั้งแต่ 16-30 ปี

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกประสบการณ์

ด้านที่	การมีส่วนร่วม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1	ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	27.951	3	9.317	33.177*	.000
		ภายในกลุ่ม	111.210	396	.281		
		รวม	139.161	399			
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	9.027	3	3.009	16.115*	.000
		ภายในกลุ่ม	73.938	396	.187		
		รวม	82.965	399			
3	ด้านการวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	11.162	3	3.721	9.013*	.000
		ภายในกลุ่ม	163.475	396	.413		
		รวม	174.637	399			
4	ด้านการประเมินผลการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.826	3	.942	3.896*	.009
		ภายในกลุ่ม	95.748	396	.242		
		รวม	98.574	399			
5	รวม	ระหว่างกลุ่ม	7.597	3	2.532	12.364*	.000
		ภายในกลุ่ม	81.102	396	.205		
		รวม	88.699	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 พบว่าความแปรปรวนของความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาจำแนกตามประสบการณ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD ดังปรากฏในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล
ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์

		ต่ำกว่า 5 ปี	6-15ปี	16-30ปี	ตั้งแต่ 31ปี
1. ด้านการบริหารทั่วไป	\bar{X}	4.20	4.04	4.52	4.70
ต่ำกว่า 5 ปี	4.20	-	.16	-.32*	-.50*
6-15 ปี	4.04		-	.48*	-.66*
16-30 ปี	4.52			-	-.18
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.70				-
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	4.25	3.99	4.42	4.34
ต่ำกว่า 5 ปี	4.25	-	.26*	-.17	-.09
6-15 ปี	3.99		-	-.43*	-.35*
16-30 ปี	4.42			-	.08
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.34				-
3. ด้านการวิจัย	\bar{X}	3.78	3.98	3.86	4.20
ต่ำกว่า 5 ปี	3.78	-	-.20*	-.08	-.42*
6-15 ปี	3.98		-	.12	.22*
16-30 ปี	3.86			-	-.34*
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.20				-
4. ด้านการวัดประเมินผล การศึกษา	\bar{X}	4.23	4.01	4.15	4.22
ต่ำกว่า 5 ปี	4.23	-	.22*	.08	.01
6-15 ปี	4.01		-	-.14	.21*
16-30 ปี	4.15			-	-.07
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.22				-
รวม	\bar{X}	4.12	4.00	4.24	4.37
ต่ำกว่า 5 ปี	4.12	-	.12	.12	-.25*
6-15 ปี	4.00		-	-.24*	-.37*
16-30 ปี	4.24			-	-.13
ตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไป	4.37				-

จากตารางที่ 4.16 พบว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 31 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี 6-15 ปี และในด้านการบริหารทั่วไปและการวิจัย และสูงกว่ากลุ่ม 16-30ปีในด้านการวิจัย สำหรับ 16-30 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 5 ปี ในด้านการบริหารทั่วไป และต่ำกว่า 6-15 ปี ในด้านภาพรวม ด้านบริหารทั่วไป และด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับกลุ่ม 6-15 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ด้านการวิจัย แต่ให้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าในด้านการจัดการเรียนการสอน และในด้านการประเมินผลการศึกษา

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ

ด้าน ที่	การบริหารจัดการการ เรียนรู้	รองศาสตราจารย์ ขึ้นไป		ผู้ช่วย ศาสตราจารย์		อาจารย์	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
		1	ด้านการบริหารทั่วไป	4.50	0.29	4.52	0.41
2	ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.31	0.28	4.34	0.50	4.01	0.57
3	ด้านการวิจัย	3.77	0.74	3.82	0.51	3.99	0.66
4	ด้านการประเมินผล การศึกษา	3.93	0.30	4.44	0.52	4.10	0.51
	รวม	4.13	0.33	4.48	0.45	4.00	0.56

ตารางที่ 4.17 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยให้ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไปและคือกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี รองลงมาอายุ 6-15ปี และตำแหน่งอาจารย์

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งวิชาการ

ด้านที่	การมีส่วนร่วม	แหล่ง		SS	df	MS	F	Sig
		ความ	แปรปรวน					
1	ด้านการบริหาร ทั่วไป	ระหว่าง		15.871	2	7.935	25.552*	.000
		กลุ่ม						
		ภายในกลุ่ม		123.291	397	.311		
		รวม		139.161	399			
2	ด้านการจัดการ เรียนการสอน	ระหว่าง		9.691	2	4.845	26.253*	.000
		กลุ่ม						
		ภายในกลุ่ม		73.274	397	.185		
		รวม		82.965	399			
3	ด้านการวิจัย	ระหว่าง		23.199	2	11.599	30.408*	.000
		กลุ่ม						
		ภายในกลุ่ม		151.438	397	.381		
		รวม		174.637	399			
4	ด้านการ ประเมินผล การศึกษา	ระหว่าง		19.274	2	9.637	48.246*	.000
		กลุ่ม						
		ภายในกลุ่ม		79.300	397	.200		
		รวม		98.574	399			
รวม		ระหว่าง		11.528	2	5.764	29.654*	.000
		กลุ่ม						
		ภายในกลุ่ม		77.170	397	.194		
		รวม		88.699	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าความแปรปรวนของความคิดเห็นการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วย LSD

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์

		รองศาสตราจารย์ ขึ้นไป	ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	อาจารย์
1. ด้านการบริหารทั่วไป	\bar{X}	4.50	4.52	4.06
รองศาสตราจารย์ขึ้นไป	4.50	-	.02	-.44*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4.52		-	-.46*
อาจารย์	4.06			-
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	4.31	4.39	4.01
รองศาสตราจารย์ขึ้นไป	4.31	-	.08	.30*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4.39		-	.38*
อาจารย์	4.01			-
3. ด้านการวิจัย	\bar{X}	3.77	3.82	3.99
รองศาสตราจารย์ขึ้นไป	3.77	-	-.12	-.22*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3.82		-	-.17*
อาจารย์	3.99			-
4. ด้านการวัดประเมินผล	\bar{X}	3.99	4.44	4.10
รองศาสตราจารย์ขึ้นไป	3.99	-	-.45*	-.11
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4.44		-	.34*
อาจารย์	4.10			-
รวม	\bar{X}	4.13	4.48	4.00
รองศาสตราจารย์ขึ้นไป	4.13	-	-.35*	.13*
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4.48		-	.48*
อาจารย์	4.00			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่ากลุ่มที่มีตำแหน่งทางวิชาการผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม และทุกด้าน ส่วนกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในภาพรวม และรายด้าน ยกเว้นด้านการวัดประเมินผลการศึกษาที่เห็นไม่ต่างกัน

ส่วนที่ 4 เสนอรูปแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

ข้อความ	Factor Loading							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1.7) เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	.858							
1.10) พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย	.848							
1.12) จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการเตรียมสถาบันสู่ยุคดิจิทัล	.828							
1.9) จัดสื่อดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม	.819							
1.11) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มีคุณภาพระดับสากล	.784							
1.14) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆเพิ่มขึ้น	.767							
1.6) จัดอุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม	.725							
Eigen Value Factor 1	16.806							
2.11) ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc.		.876						
2.9) กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์		.865						

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล
การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล (ต่อ)

ข้อความ	Factor Loading							
	1	2	3	4	5	6	7	8
2.2) จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล		.833						
2.1) เพิ่มการจัดหลักสูตรOnline ให้มากขึ้น		.812						
2.10) ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ที่ทันสมัยมากขึ้น		.779						
2.8) ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เป็นสื่อ electronicในการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น		.754						
2.12) มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย		.669						
2.3) พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น		.572						
2.15) ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Onlineในสถาบัน		.458						
Eigen Value Factor2		55.449						
4.13) ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา			.840					
4.11) ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online)ก่อนเรียนและหลังเรียน			.837					
4.5) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการวัดผลอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อต่าง ๆ หลากหลายช่องทาง			.812					
4.4) จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ			.657					
4.12) ประเมินผลจากกิจกรรม3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน			.650					

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล (ต่อ)

ข้อความ	Factor Loading							
	1	2	3	4	5	6	7	8
4.2) มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง			.553					
4.1) จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการวัดผลและประเมินผลOnline			.358					
4.10) ส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้โดยอิงเกณฑ์พัฒนาการของการเรียนรู้			.327					
Eigen Value Factor 3			44.167					
3.2) สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในประเทศให้มากขึ้น				.784				
3.8) ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน				.777				
3.6) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของไทย				.599				
3.11) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต				.493				
3.1) เน้นการวิจัยด้านการศึกษายุคดิจิทัลในสถาบันให้มากขึ้น				.400				
Eigen Value Factor 4				2.598				
3.3) การกำหนดทิศทาง เป้าหมายแผนงานการบริหารให้สอดคล้องอุดมศึกษายุคดิจิทัล					.907			
1.2) จัดทำแผนงานการพัฒนาสถาบันอย่างเป็นรูปธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล					.552			

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล (ต่อ)

ข้อความ	Factor Loading							
	1	2	3	4	5	6	7	8
1.1) กำหนดเรื่องดิจิทัลไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย แผนปฏิบัติการของสถาบัน					.469			
Eigen Value Factor 5					2.428			
4.14) ประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา						.904		
4.15) ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา						.603		
4.1) เพิ่มการจัดหลักสูตรOnline ให้มากขึ้น						.337		
Eigen Value Factor 6						1.505		
1.14) มีการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามผลการบริหารสถาบันยุคดิจิทัล							.420	
2.6) เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ดีมากขึ้น							-.369	
2.13) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICT ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น							-.369	
Eigen Value Factor 7							1.283	
2.3) เปิดโอกาสให้วัดผลและประเมินความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้								.681
2.5) สอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม								.511
4.15) ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา								.376
Eigen Value Factor 8								1.178

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล มี 8 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 คือ ด้านการบริหารทั่วไป องค์ประกอบที่ 2 คือ ด้านการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 3

คือด้านการประเมินผลการศึกษารองประกอบที่ 4 คือด้านการวิจัย องค์ประกอบที่ 5 คือด้านการกำหนดทิศทางการบริหาร องค์ประกอบที่ 6 คือด้านการประเมินผลในหลักสูตร Online องค์ประกอบที่ 7 คือด้านการเตรียมพร้อมด้านมหาวิทยาลัย นักศึกษา และกิจกรรมการสอน องค์ประกอบที่ 8 ด้านการวัดผล ประเมินผลที่หลากหลายรวมทั้งคุณธรรม

จากผลการวิเคราะห์ห้องประกอบนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลโดยพิจารณาตามน้ำหนักองค์ประกอบได้รูปแบบคือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 จากองค์ประกอบที่ 1 และ 5 คือ การบริหารทั่วไป (General Management (G) ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน บรรยากาศ ICT ศูนย์สื่อดิจิทัลที่ทันสมัยใหม่ เจ้าหน้าที่ ICT ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยี การวางแผนมหาวิทยาลัย (Infrastructure, Atmosphere, ICT, Modern digital media center, ICT staff, Information and technology system, university planning)

ขั้นที่ 2 จากองค์ประกอบที่ 2.7 และ 8 คือ การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน (Curriculum and Instructional management (C)) ได้แก่ โดยใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ Google Classroom, Class Start, Zoom meeting เป็นต้น หลักสูตรออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย สื่อการสอนที่ทันสมัย ทักษะการสอนของคณาจารย์ และการเรียนรู้ที่เน้นการตระหนักรู้คุณธรรมของนักศึกษา) (Using various applications, Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc. Online courses, modern electronic media, modern teaching material. Faculty member skills teaching and learning that emphasizes students' awareness of morality)

ขั้นที่ 3 จากองค์ประกอบที่ 3 และ 6 คือการประเมินผลการศึกษา (Educational Evaluation (E) ได้แก่ การสอบออนไลน์ การจัดกิจกรรมวัดผลการเรียนรู้ การประเมินกิจกรรม 3 ระยะเพิ่มทักษะการประเมินด้วยการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการวัดผล ประเมินความสามารถของนักเรียนในการแก้ปัญหา รายงานการศึกษาด้วยตนเอง (Online exam, organizing activities to measure learning, evaluating of 3-phase activities, assessment skills, training, seminars, exchange of knowledge and experience in measuring, evaluate student ability in problem solving, self- study report)

ขั้นที่ 4 จากองค์ประกอบที่ 4 คือ การวิจัย (Research: R) ได้แก่ งานวิจัยด้านการสอนและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เครือข่ายการศึกษาและการวิจัยร่วมในยุคดิจิทัล การประเมินผล ICT สื่อดิจิทัล สมัยใหม่ ทักษะของคณาจารย์ ทักษะความสามารถของนักศึกษาผ่าน ICT แผนมหาวิทยาลัย และสิ่งแวดล้อม (Research in teaching and learning in digital age, education, network and co-

research, in the digital age, assessment, ICT, modern digital media, faculty member team, Student's ability skills via ICT, university plan and environment)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว 3. เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ สุ่มแบบง่ายจำนวน 400 คน เครื่องมือประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาคือค่าความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงในการเปรียบเทียบด้วย t-test, one-way ANOVA , LSD และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จัดได้ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยด้านที่จัดได้มากที่สุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป รองลงมา คือ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการศึกษาและด้านการวิจัยตามลำดับ โดยรายละเอียดแต่ละด้านมีดังนี้

1.1 ด้านการบริหารทั่วไป ดำเนินการได้ในระดับมากที่สุดอันดับแรกคือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสถาบันในการดำเนินกลยุทธ์สู่ยุคดิจิทัล รองลงมาตามลำดับคือการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย แผนงานการบริหารสถาบันให้สอดคล้องระบบอุดมศึกษาดิจิทัล จัดทำแผนงานการพัฒนาสถาบันอย่างเป็นรูปธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล มีการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามผลการบริหารสถาบันยุคดิจิทัลกำหนดเรื่องดิจิทัลไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย นอกนั้นอยู่ในระดับมากส่วนที่อยู่ในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยเรียงจากค่าที่สูงลงมาตามลำดับ ได้แก่ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการเตรียมสถาบันสู่ยุคดิจิทัล จัดสื่อดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม สนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียงในการจัดกิจกรรม เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัล พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มีคุณภาพระดับสากล พัฒนาปรับปรุง

สภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย จัดอบรมบุคลากรให้มีความทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี

1.2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ดำเนินการได้ในระดับมากที่สุดอันดับแรกคือส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc. รองลงมาอยู่ในระดับมากตามลำดับคือ สอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICTที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Online ในสถาบัน กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพิ่มการจัดหลักสูตร Online ให้มากขึ้น เตรียมความพร้อมด้าน Innovation Technology แก่นักศึกษาให้สามารถใช้ได้คล่อง พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ที่ทันสมัยมากขึ้น เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ดีมากขึ้น จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICTที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น และทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยใน Cyber University เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษา ร่วมกัน

1.3 ด้านการประเมินผลการศึกษา ดำเนินการได้ในระดับมากอันดับแรกคือการประเมินผลจากกิจกรรม 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุด รองลงมาคือประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้วัดผลและประเมินความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online) ก่อนเรียนและหลังเรียน ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการวัดผลอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อต่าง ๆ หลากหลายช่องทาง ส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้โดยอิงเกณฑ์พัฒนาการของการเรียนรู้ จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการวัดผลและประเมินผล Online

1.4 ด้านการวิจัย ดำเนินการได้ในระดับมากอันดับแรกคือส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน รองลงมาคือ ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในประเทศ ให้มากขึ้น เน้นการวิจัยด้านการศึกษายุคดิจิทัลในสถาบัน ให้มากขึ้น และส่งเสริมการศึกษาผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารจัดการการเรียนรู้อและการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของคณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ข้อสรุปดังนี้

2.1 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงหญิงให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และด้านการประเมินผลการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการบริหารทั่วไปไม่แตกต่างกัน

2.2 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยคณาจารย์วุฒิปริญญาโทและปริญญาเอกมีความเห็นในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือด้านการจัดการเรียนการสอน

2.3 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งการบริหารคือมีตำแหน่งทางการบริหารกับไม่มีตำแหน่งทางการบริหารโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในรายด้านการบริหารทั่วไป โดยผู้บริหารให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าคณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางการบริหาร ส่วนในด้านการประเมินผลการศึกษา ผู้ไม่มีตำแหน่งทางการบริหารให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันและรายด้านคือด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาครัฐ

2.5 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุพบว่ามีความแตกต่างกันโดยภาพรวมและรายด้านคือด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มอายุ 31-35 ปี 36-40 ปี 41-45 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไปในภาพรวมและในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มอายุ 31-35 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปในด้านการบริหารทั่วไป ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการศึกษา และสูงกว่ากลุ่มอายุ 41-45 ปี ในด้านการบริหารทั่วไป และในด้านการวิจัย และสูงกว่ากลุ่มอายุ 36-40 ปี ในด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย สำหรับกลุ่มอายุ 36-40 ปีให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอายุ 41-45 ปี ในด้านการวิจัย และการจัดการเรียนการสอน

2.6 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ คือ มีประสบการณ์ตั้งแต่ 31 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับกลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี 6-15 ปี ในด้านการบริหารทั่วไปและด้านการวิจัย และสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ 16-30 ปี ในด้านการวิจัย สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ 16-30 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ในด้านการบริหารทั่วไป และต่ำกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ 6-15 ปี ในด้าน

ภาพรวม ในด้านบริหารทั่วไป และในด้านการจัดการเรียนการสอน สำหรับกลุ่มที่มีประสบการณ์ 6-15 ปี ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ด้านการวิจัย แต่ให้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าในด้านการจัดการเรียนการสอน และในด้านการประเมินผลการศึกษา

2.7 คณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวมและทุกด้าน ส่วนกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มรองศาสตราจารย์ขึ้นไปในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นด้านการวัดประเมินผลการศึกษาที่เห็นไม่ต่างกัน

3. เสนอรูปแบบและการดำเนินรูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผล การศึกษาระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล รูปแบบมีขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 จากองค์ประกอบที่ 1 และ 5 คือการบริหารทั่วไป (General Management (G) ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน บรรยากาศ ICT ศูนย์สื่อดิจิทัลที่ทันสมัยใหม่ เจ้าหน้าที่ ICT ระบบสารสนเทศ และเทคโนโลยี การวางแผนมหาวิทยาลัย (Infrastructure, Atmosphere, ICT, Modern digital media center, ICT staff, Information and technology system, university planning)

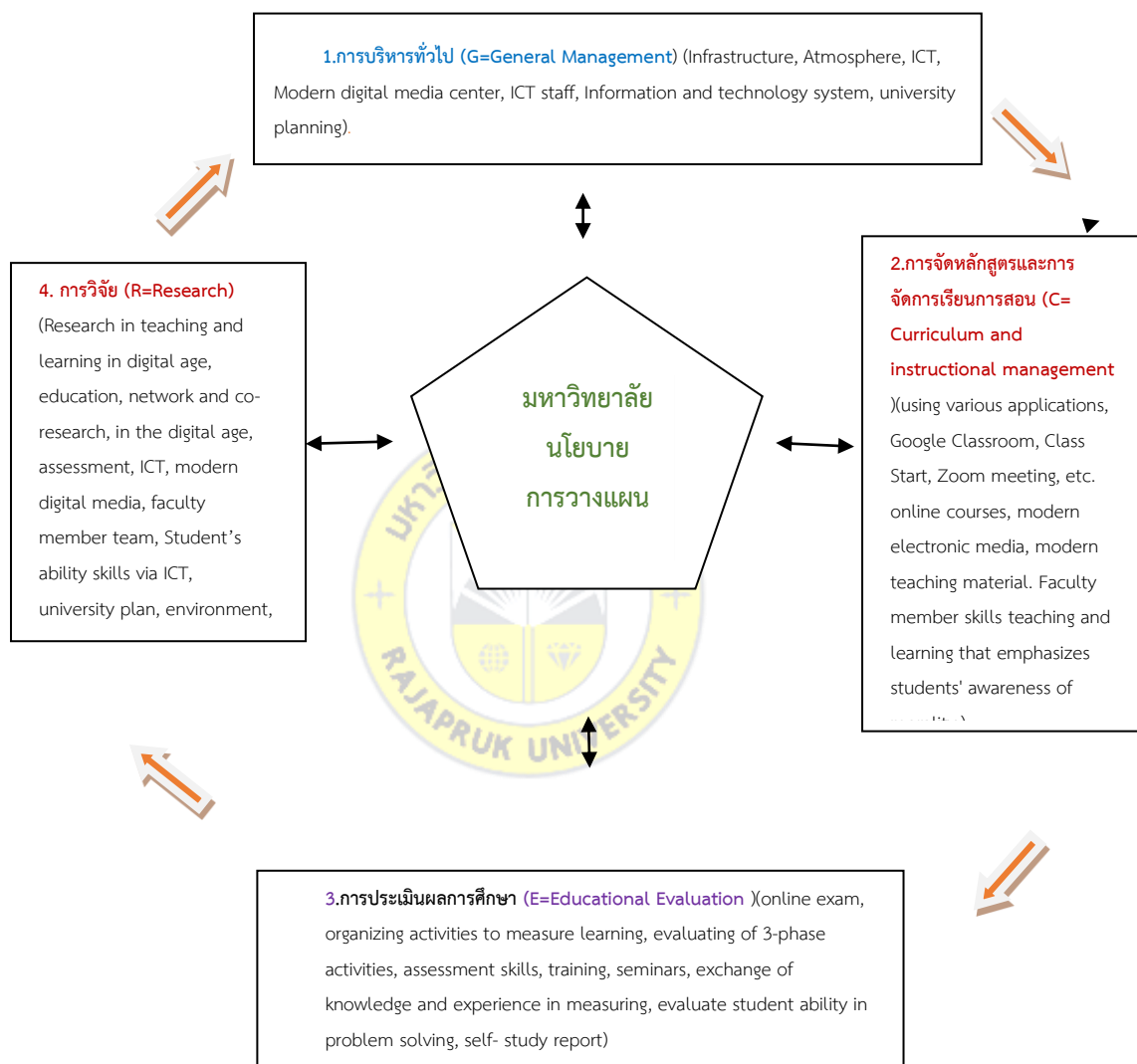
ขั้นที่ 2 จากองค์ประกอบที่ 2.7. และ 8 คือ การจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน (Curriculum and Instructional management (C)) ได้แก่ โดยใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ Google Classroom, Class Start, Zoom meeting เป็นต้น หลักสูตรออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย สื่อการสอนที่ทันสมัย ทักษะการสอนของคณาจารย์ และการเรียนรู้ที่เน้นการตระหนักรู้คุณธรรมของนักศึกษา) (Using various applications, Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc. Online courses, modern electronic media, modern teaching material. Faculty member skills teaching and learning that emphasizes students' awareness of morality)

ขั้นที่ 3 จากองค์ประกอบที่ 3 และ 6 คือ การประเมินผลการศึกษา (Educational Evaluation (E) ได้แก่ การสอบออนไลน์ การจัดกิจกรรมวัดผลการเรียนรู้ การประเมินกิจกรรม 3 ระยะ เพิ่มทักษะ การประเมินด้วยการอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการวัดผล ประเมินความสามารถของนักเรียนในการแก้ปัญหา รายงานการศึกษาด้วยตนเอง (Online exam, organizing activities to measure learning, evaluating of 3-phase activities, assessment skills, training, seminars, exchange of knowledge and experience in measuring, evaluate student ability in problem solving, self- study report)

ขั้นที่ 4 จากองค์ประกอบที่ 4 คือการวิจัย (Research (R): ได้แก่ งานวิจัยด้านการสอนและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เครือข่ายการศึกษาและการวิจัยร่วมในยุคดิจิทัล การประเมินผล ICT สื่อดิจิทัล สมัยใหม่ ทักษะของทีมนคณาจารย์ ทักษะความสามารถของนักศึกษาผ่าน ICT แผนมหาวิทยาลัย และ

สิ่งแวดล้อม (Research in teaching and learning in digital age, education, network and co-research, in the digital age, assessment, ICT, modern digital media, faculty member team, Student's ability skills via ICT, university plan and environment)

รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

5.2 อภิปรายผล

1. การบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่าในยุคดิจิทัล รูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นและทำมากที่สุดด้านการบริหารทั่วไป โดยดำเนินการได้ในระดับมากที่สุดอันดับแรกคือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสถาบันในการดำเนินกลยุทธ์สู่ยุคดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถาบันที่เปลี่ยนแปลงได้เร็ว มีการสนับสนุน ICT สื่อสมัยใหม่ ไร้สาย คอมพิวเตอร์ เครือข่าย เครื่องมือการ

สอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน (Ghavifekr et al., 2015) สำหรับการอุดมศึกษาในประเทศไทย ICT ถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักในการเปลี่ยนแปลงประเทศเพื่อการพัฒนาในอนาคตตามอติวงศ์ สุชาโต (2560) กล่าวว่าการปฏิวัติการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาต้องคำนึงถึงระบบสารสนเทศแบบบูรณาการสำหรับการศึกษายุคใหม่ระบบเครือข่ายและออนไลน์ ทั้งหลักสูตร และคณาจารย์จะต้องสนใจเกี่ยวกับเครื่องมือคือ web cjt e-learning การจัดระเบียบ (สื่อ การประเมิน และบัญชีรายชื่อ) และการนำเสนอในการเรียนรู้แบบผสมผสานและแบบพลิกกลับด้าน (blended learning and flipped classroom) ที่กระฉับกระเฉง สำหรับนักศึกษาจะเข้าเรียนที่ชั้นเรียนผ่านมือถือ อพเดทชั้นเรียน เรียนรู้ตลอดชีวิตในหลักสูตรออนไลน์จะได้เปรียบ เพราะยุคดิจิทัล เป็นยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ใช้ข้อมูลสารสนเทศผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์ ผู้ที่มีทักษะความรู้ดิจิทัลมักจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในการเข้าถึงข้อมูล ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ใช้สื่อ (Media) และพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น อาจเป็นทั้งสื่อหลักและสื่อเสริมก็ได้ และเน้นการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) เพิ่มจากระบบจัดการการเรียนการสอนปกติ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดได้หลายรูปแบบเช่น รูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์ การศึกษาผ่านทางเว็บไซต์ การเรียนรู้ผ่านโทรศัพท์มือถือ (m-Learning) สื่อประสม (Multi Media) ซึ่งเป็นการนำสื่อหลาย ๆ ชนิดมาใช้ร่วมกัน ซึ่ง Rennie and Morrison (2013) กล่าวว่า นักศึกษาจะต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง มีการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ โดยการสืบค้นผ่าน Web และจัดทำ Webpage มีการประเมินความเข้าใจโดยการสอบย่อยผ่านออนไลน์ โดยการฝึกผ่าน e-book การตอบโต้กับกลุ่ม Blog, Post cast, Webcasts, You Tube, Wikis, Skype, Line โดยความสามารถของผู้เรียนแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ **ส่วนที่ 1 คือ การใช้ (Use)** หมายถึง ความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทักษะตั้งแต่เทคนิคขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ (Word processor) เว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) อีเมล และเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ สู่วิชาขั้นสูงขึ้น สำหรับการเข้าถึงและการใช้ความรู้ เช่น โปรแกรมที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล (Search engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ รวมถึงเทคโนโลยีใหม่ เช่น Cloud computing **ส่วนที่ 2 คือ ความเข้าใจ (Understand)** คือ ชุดของทักษะที่จะช่วยผู้เรียนเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำและพบบนโลกออนไลน์ รวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองของผู้เรียนและ มีผลกระทบต่อความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัวผู้เรียน และยังช่วยเตรียมผู้เรียนทักษะการจัดการสารสนเทศเพื่อค้นหา ประเมิน และใช้สารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพเพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือ และแก้ไขปัญหาได้ สำหรับ**ส่วนที่ 3 คือ การสร้าง (Create)** คือ ความสามารถในการผลิตเนื้อหาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างด้วยสื่อดิจิทัลเป็นมากกว่า

แต่การรู้วิธีการใช้โปรแกรมประมวลผลคำหรือการเขียนอีเมล และรวมถึงความสามารถในการตัดแปลงสิ่งที่คุณเรียนสร้างสำหรับบริษัทและความสามารถในการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการจัดทำอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media และรูปแบบอื่น ๆ (MediaSmarts, 2015) ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงต้องให้ความสำคัญด้านการบริหารองค์การเป็นลำดับแรก สอดคล้องกับการวิจัยของ อัญชลี เหลืองศรีชัย และ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2562) ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลต้องเน้นด้านเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ เน้นด้านโครงสร้างที่เหมาะสม ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วม ด้านการทำงานเป็นทีมและมีเครือข่าย ด้านวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กร ด้านบรรยากาศที่เกื้อหนุน ด้านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

2. การบริหารจัดการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล รองลงมาคือด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยมีการดำเนินการได้ในระดับมากที่สุดอันดับแรกคือส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc. รองลงมาอยู่ในระดับมากตามลำดับคือ สอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICTที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Online ในสถาบัน กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เพิ่มการจัดหลักสูตร Online ให้มากขึ้น เตรียมความพร้อมด้าน Innovation Technology แก่นักศึกษาให้สามารถใช้ได้คล่อง พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ที่ทันสมัยมากขึ้น เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้ดีมากขึ้น จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICT ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น และทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยใน Cyber University เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาร่วมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านสื่อต่างได้ง่าย รวดเร็ว เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ในอนาคตต้องพึ่งเทคโนโลยีอย่างมาก สอดคล้องกับ Bates (2016) ที่กล่าวว่า Information Communication Technology (ICT) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำหลักสูตรและการสอน ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ยากและซับซ้อนได้ดีมากขึ้น โดยมีโปรแกรมที่ช่วยคำนวณ ค้นหา แปลความและอื่น ๆ ช่วยให้การเรียนรู้ได้กว้างไกลไร้พรมแดน และสามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเองได้มากขึ้น และสอดคล้องกับ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2556) กล่าวว่า คุณลักษณะยุคดิจิทัล (Characteristics of Digital Era) มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ ทำให้

สามารถเข้าถึง รับรู้ และ เรียนรู้ได้ทุกที่ และทุกเวลา มีการเชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ให้ทุกคนสามารถจัดเก็บ เข้าถึง ใช้พัฒนาความรู้ เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง

3. การบริหารจัดการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการประเมินผลการศึกษาคือดำเนินการได้ในระดับมากอันดับแรกคือการประเมินผลจากกิจกรรม 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุด รองลงมาคือประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้วัดผลและประเมินความรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้อาจมีการจัดเนื้อหาเป็นกลุ่มเนื้อหาแต่ละหน่วย ๆ (Module) เฉพาะ ประเมินผลจึงต้องวัดเป็นระยะ ตามแต่ละเรื่องไป มีการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online) ก่อนเรียนและหลังเรียน สอดคล้องกับอดิพร เกิดเรือง (2560) ได้ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล (Empowering Learning in the 21st Century for Thailand Society in the Digital Age) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการรู้หนังสือในศตวรรษที่ 21 และการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อให้ได้พรมแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ (New frontier of learning) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสาร (Content Analysis) ผลการศึกษามีดังนี้ การเปลี่ยนผ่านการเรียนรู้จากยุคเดิมสู่ยุคดิจิทัล ต้องจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียน การทำงาน และการดำรงชีวิต เน้นการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเองโดยนำ เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะแนวทางในการเรียนรู้ตามหลักสูตร และมุ่งการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการมากกว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ การวัดผลการประเมินผลจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ต้องคำนึงถึงการปรับตัวของผู้เรียนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เน้นการคิดแบบสร้างสรรค์ การประเมินการเรียนรู้อารมณ์เชิงบวกและการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน เน้นการใช้เครือข่ายออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ สร้างสถานการณ์ ประเมินจากการจำลองให้ผู้เรียนพบประสบการณ์จริง เนื้อหาการเรียนรู้จึงควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บนเครือข่ายออนไลน์ ประเมินความสามารถความรู้ผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้

4. การบริหารจัดการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการวิจัย คือ ดำเนินการได้ในระดับมากอันดับแรกคือส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายของรัฐเน้นการวิจัยบูรณาการร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนมากขึ้นให้นำผลการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ใหม่ การพัฒนานวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างรายได้ การผลิต และการจดลิขสิทธิ์ได้ สอดคล้องกับ

งานวิจัยของลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนพบว่าองค์ประกอบที่ 1 คือ การสร้างความร่วมมือการวิจัย ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญคือสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัย กิจกรรมวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับอาเซียน รองลงมาคือ การสร้างเครือข่ายด้านการวิจัย กับอุดมศึกษาเอกชนในต่างประเทศ เน้นการวิจัยด้านอาเซียน ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยและสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างของสถาบันเอกชน ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางวิจัยทางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้มีการเผยแพร่งานวิจัย ให้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูงมาทำวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐาน เพราะการวิจัยทำให้ได้ ข้อค้นพบใหม่ ได้องค์ความรู้ใหม่ เกิดการเรียนรู้การจัดการอุดมศึกษาร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย บุคลากร โดยเฉพาะนักศึกษาที่ได้ตัวแปรสำคัญคือสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นในการบริหารจัดการการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพส่วนตัวของคณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามเพศและประเภทมหาวิทยาลัย ในขณะที่เดียวกันเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่ามีความแตกต่างในด้านการบริหารทั่วไปเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเมื่อจำแนกตามเพศระดับการศึกษาและประเภทมหาวิทยาลัย ในการประเมินผลการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์เพศหญิงส่วนใหญ่เน้นวิชาการและการบริการ ส่วนอาจารย์เพศชาย จะมีความชำนาญในเรื่องเครื่องกลและช่างกล (IT) สอดคล้องกับ อาธนะโซ (2009) ที่กล่าวถึงการพัฒนาอาชีพ Holland's Theory บอกว่า ผู้ชายชอบงานช่าง ส่วนผู้หญิงชอบติดต่อคนที่ชอบคุย ชอบให้ความรู้ สอนคนอื่น ชอบแสดงออก ร่าเริง มีความรับผิดชอบ มีทักษะทางภาษา สำหรับด้านประสบการณ์ด้านการวิจัย คณาจารย์ 31 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 6-15 ปีเนื่องจากบางคนมีตำแหน่งทางวิชาการในตำแหน่งผู้ช่วยรองและศาสตราจารย์ดังนั้นจึงกระตือรือร้นในการวิจัยและมีประสบการณ์มากขึ้นในการสอนการประเมินผล สอดคล้องกับ Banoochai (2016) มีงานวิจัยเรื่อง "Can Student Feedback Improve Teaching and Learning? A Case Study at a University of Technology" พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนและการเรียนรู้มานาน จะสามารถมีกลไกที่มีคุณค่าในการปรับปรุงแนวทางการสอน การเรียนรู้ และการประเมินในห้องเรียนได้ดี และสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (Jindanuruk, 2016) และ Pineida (2011) ที่ชี้แนะว่า เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพโดยใช้ ICT นักศึกษาควรพัฒนาความสามารถทางเทคโนโลยีและการเรียนรู้และคณาจารย์ควรพัฒนาความสามารถด้านการสอนการเรียนรู้วิชาชีพและเทคโนโลยี โดยเชื่อมั่นว่าสิ่งนี้จะสามารถช่วยให้นักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตและเป็น "ผู้เชี่ยวชาญในการเรียนรู้" และคณาจารย์ก็จะเป็น "ผู้เชี่ยวชาญในการสอน"

6. รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัลของประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 คือ การบริหารทั่วไป (G= General management) ขั้นตอนที่ 2: การจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน (C=Curriculum and instructional management) ขั้นตอนที่ 3: การประเมินทางการศึกษา (Educational Evaluation) และขั้นตอนที่ 4: การวิจัย (R=Research): (GCER) ทั้งนี้ขั้นการบริหารทั่วไปมาเป็นขั้นตอนแรก อาจเป็นเพราะเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากในยุคดิจิทัล ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงจัดให้มี ICT สื่อคอมพิวเตอร์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการสนับสนุนวิธีการสอนและการเรียนรู้ในการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมกับการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต การใช้ข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบออนไลน์ ออฟไลน์และนักศึกษาต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ง่ายขึ้นและเข้าถึงข้อมูลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างรวดเร็ว ตลอดเวลา ดังนั้นมหาวิทยาลัยต้องจัดการศึกษาที่ใช้สื่อและพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี อาจเป็นทั้งสื่อหลักและสื่อเสริมและเน้นการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ตลอดเวลาสถานที่เปลี่ยนระบบการแสวงหาความรู้จากระบบการจัดการเรียนการสอนปกติในห้องเรียนเป็นการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาออนไลน์ ออฟไลน์ และออนไลน์ทั้งหมดผ่านทางเว็บไซต์ M-Learning, Multi-Media มีความสอดคล้องกับ Odora และ Matoti (2015) ที่ได้ศึกษาวิจัยพบว่าอาจารย์มองว่าเป็นบทบาทใหม่ในยุคดิจิทัล โดยมีการใช้โทรศัพท์มือถือและเทคโนโลยีที่ใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน บ่อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเทคโนโลยีดิจิทัลอื่น ๆ และใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นประจำ ภายในและภายนอกห้องเรียน และสอดคล้องกับ Rennie and Morrison (2013) ที่พบว่าการพัฒนาทักษะความสามารถของนักศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะเรียนรู้และมีความรู้มากขึ้นโดยการค้นหาผ่านเว็บและสร้างหน้าเว็บ การประเมินความเข้าใจผ่านแบบทดสอบออนไลน์ มีการตอบโต้ด้วย Blog, Podcast, Webcasts, Wikis You-tube, Skype และกลุ่มไลน์และสอดคล้องกับการศึกษาจากผลการวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) พบว่านิสิตระดับปริญญาโทต้องใช้ความรู้ที่ทันสมัยในสาขาความรู้ที่เกี่ยวข้อง ความรู้เชิงลึกและการพัฒนาความรู้ใหม่ ซึ่งเหมาะกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ทุกสถาบันต้องมีเครื่องมือคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีทักษะที่เหมาะสม และสอดคล้องกับ Kiss (2017) ที่กล่าวว่าทักษะดิจิทัลคือความสามารถในการค้นหารวบรวมประมวลผลและใช้ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถประเมินการเชื่อมต่อและแยกแยะความเป็นจริงจากโลกเสมือนจริง

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนและรัฐควรมีความร่วมมือกันในการพัฒนาศูนย์วิจัยจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายเทคโนโลยียุคดิจิทัลให้เป็นรูปธรรม เพื่อเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของประเทศ เน้นในส่วนที่อุดมศึกษาเอกชนที่มีความถนัดในศาสตร์ที่เด่นของสถาบัน

ก่อน ระยะเวลาต่อไปควรขยายในการจัดการเรียนรู้ในโลก Cyber คือสนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำ ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัย กิจกรรมวิจัยต่าง ๆ

2. จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการการเรียนรู้หลายหลาย ช่องทาง เช่น Line, twitter, Facebook, mail, blog ทั้งภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และวีดิทัศน์ (Video) และสื่อ Multi media ต่าง ๆ

3. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและวัฒนธรรมของประเทศ โดยจัดกิจกรรมเชิดชู ยกย่องคนดีที่ให้การที่รักษาประเพณีวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ใน หมู่ประชาชน ประชาคมคณาจารย์และนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

4. ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทั้งระยะสั้นและระยะยาว เปิดหลักสูตรนานาชาติ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มีคุณภาพระดับสากล พัฒนาทักษะการสื่อสารโดยจัดอบรม ให้แก่คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพิ่มสิ่ง อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สนับสนุนงบประมาณ อย่างพอเพียงในการจัดกิจกรรม

5. พัฒนาศักยภาพคณาจารย์ในด้านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งพัฒนาทักษะและคุณลักษณะ ของนักศึกษาให้สามารถเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลายได้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.** ค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2557, จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558** ราชกิจจานุเบกษา 13 พฤศจิกายน 2558 หน้า 12 เล่ม 132 ตอนพิเศษ 295.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **ประกาศคุรุสภา เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพครู.** ค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2557, จาก <http://www.ksp.or.th/ksp2013/content/view.php?mid=93&did=525>
- ชัยยุทธ เลิศพาชิน และ อัจฉรา เมฆสุวรรณ. (2555). **วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2555:** 43-49.
- เรณูมาศ มาอ่อน. (2560). **การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ.** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2556). **ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.** นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- อัครเดช เกตฉ่ำ และคณะ. (2562). ค้นเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2564, จาก <http://www.bsru.ac.th/identity/archives/2617>
- Angela Brew. (2003). *Teaching and Research: New relationships and their implications for inquiry-based teaching and learning in higher education.* **Higher Education Research & Development**, 22:1, 3-18, DOI: 10.1080/0729436032000056571
- Athanasou, J.A. (2009). *Decent and it implication for Career. Australia.* **Journal of Career Development**, 19 (1): 36-44.
- Banoobhai, Mumthaz. (2016). *Can Student Feedback Improve Teaching and Learning? A Case Study at a University of Technology.* **Journal of Social Science**, volume 51, 2017. Issue 1-3, 17 July, 2017, p 23-28.
- Bates, T. (2016). **Teaching in a Digital Age.** Campus doi: 10-4288/1.0224023

- Conceição, Simone C.O. and Lehman, Rosemary M. (2011). **Manging Online Instructor Workload**, San Francisco, CA:Jossey-Bass. retrieved on 26th October 2013, from <http://www.p21.org/overview>
- Jindanuruk, Taweesak. (2016). **Professional Science Teachers**. <http://e-jodil.stou.ac.th> Year 6 No.1, (January–June, 2016) p.159.
- Kiss, M. (2017). **Digital skills in the EU labor market**. Members' Research Service. European Union, Publications office of the European Union.
- Khorsandi M and others (2012) “Online vs. traditional teaching evaluation: a cross-sectional study.” **Procedia-Social and Behavioral Sciences** 46 (2012) 481–483.
- Layne, Melissa and Ice, Phil (2014) “Merging the Best of Worlds: Introducing the CoITLP Model” **Teaching and Learning Online: New Models of Learning for a Connected World Volume 2** edited by Brian Sutton and Anthony “Skip” Basiel ,New York, NY:Routledge.
- MediaSmarts. (n.d.). **Digital literacy fundamentals**. Retrieved March 11th, 2015 from <http://mediasmarts.ca/digital-media-literacy-fundamentals/digital-literacy-fundamentals>
- Pineida, Felipe, O., (2011). *Competencies for the 21th Century: Integrating ICT to life, Social And Economical of Development*, **Procedia- Social and Behavioral Sciences**, Volume 28, 2011, p. 54-57.
- Portland University, (2017) **Top 10 Characteristics of High-Performing Graduate School Students**. retrieved on 10th March 2017, from <http://education.cu-portland.edu/blog/masters-resources/top->
- .Rennie, Frank and Morri son, Tara. (2013). **e-Learning and Social Networking Handbook Resources for Higher Education**. 2nd ed. New York: Routledge.
- Tommaso, Agasisti. (2017). **Management of Higher Education Institutions and the Evaluation of their Efficiency and Performance** Pages 187-190.
- Pineida, Felipe, O., (2011). “Competencies for the 21th Century: Integrating ICT to life, Social And Economical of Development”, **Procedia- Social and Behavioral Sciences**, Volume 28, 2011, p. 54-57.

Odora, R.J and Matoti,S.N. (2015). *The Digital Age: Changing Roles of Lecturers at University of Technology in South Africa*, **Journal of Social Science**, volume 42, 2015. Issue 1-2, pp. 165-173.

Suchato, Atiwong. (2017). **Learning Revolution in Higher Education**, Chulalongkorn University, lecturer on 17 March 2017.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล

คำชี้แจง เนื่องด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งด้านหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อ และการวัดประเมินผล ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวอย่างมาก ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารและเป็นคณาจารย์ที่มีส่วนสำคัญโดยตรงในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ การเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ข้อมูล ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการกำหนดแนวทางของสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมต่อไป ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุดหรือเติมข้อความในช่องว่าง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) ต่ำกว่า 31 ปี 2) 31-35 ปี
 3) 36-40 ปี 4) 41 – 45 ปี
 5) 46 – 50 ปี 6) มากกว่า 50 ปี
3. ประสบการณ์การปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้
 1) 1-5 ปี 2) 6-10 ปี
 3) 11-15 ปี 4) 16-20 ปี
 5) 21 – 25 ปี 6) 26 -30 ปี
 7) มากกว่า 30 ปี
4. ตำแหน่งบริหาร 1) รองอธิการบดี 2) คณบดี
 3) รองคณบดี 4) ผู้ช่วยอธิการบดี
 5) หัวหน้าภาควิชา 6) หัวหน้าสาขาวิชา
 7) ผู้อำนวยการ 8) ไม่มี
 9) อื่น ๆ
5. ตำแหน่งทางวิชาการ
 1) ศาสตราจารย์ 2) รองศาสตราจารย์
 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 4) อาจารย์
 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. ระดับการศึกษาสูงสุด

 1) ปริญญาตรี 2) ปริญญาโท 3) ปริญญาเอก 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ประเภทสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัด

 1) มหาวิทยาลัยรัฐบาล 2) มหาวิทยาลัยเอกชน 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....**ตอนที่ 2** แบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาว่าประเด็น
นั้นมีความสำคัญในยุคดิจิทัลมากน้อยเพียงใด โดย

- 5 หมายถึง เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับมาก
 3 หมายถึง เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับปานกลาง
 2 หมายถึง เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับน้อย
 1 หมายถึง เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านบริหารงานทั่วไป						
1.1	กำหนดเรื่องดิจิทัลไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย แผนปฏิบัติการของสถาบัน					
1.2	จัดทำแผนงานการพัฒนาสถาบันอย่างเป็นรูปธรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล					
1.3	การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย แผนงานการบริหารสถาบันให้สอดคล้องระบบอุดมศึกษายุคดิจิทัล					
1.4	มีการกำหนดมาตรการเพื่อติดตามผลการบริหารสถาบันยุคดิจิทัล					
1.5	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสถาบันในการดำเนินกลยุทธ์สู่ยุคดิจิทัล					
1.6	จัดอุปกรณ์สนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลอย่างเหมาะสม					
1.7	เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ยุคดิจิทัล					

ข้อที่	การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
1.8	สนับสนุนงบประมาณอย่างพอเพียงในการจัดกิจกรรม					
1.9	จัดสื่อดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม					
1.10	พัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย					
1.11	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของสถาบันให้มีคุณภาพระดับสากล					
1.12	จัดหาบุคลากรให้เหมาะสมกับการเตรียมสถาบันสู่ยุคดิจิทัล					
1.13	จัดอบรมบุคลากรให้มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี					
1.14	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆเพิ่มขึ้น					
2. ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน						
2.1	เพิ่มการจัดการหลักสูตรOnline ให้มากขึ้น					
2.2	จัดหลักสูตรโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล					
2.3	พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะด้านเทคโนโลยี ดิจิทัลให้มากขึ้น					
2.4	ทำข้อตกลงกับมหาวิทยาลัยในCyber University เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาพร้อมกัน					
2.5	สอดแทรกสาระในการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของคุณธรรม					
2.6	เตรียมความพร้อมด้านภาษาแก่นักศึกษาให้สามารถสื่อสารได้					
2.7	เตรียมความพร้อมด้าน Innovation Technology แก่นักศึกษาให้สามารถใช้ได้คล่อง					
2.8	ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เป็นสื่อ electronicในการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น					
2.9	กำหนดการสอนผ่านสื่อ electronic มากขึ้น ทั้งนักศึกษา คณาจารย์					
2.10	ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT)ที่ทันสมัยมากขึ้น					
2.11	ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนผ่าน application ที่หลากหลายเช่น Google Classroom, Class Start, Zoom meeting, etc					
2.12	มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย					

ข้อที่	การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
2.13	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ผ่านสื่อ ICTที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น					
2.14	สนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิต ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทย					
2.15	ส่งเสริมอาจารย์สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ผ่าน Online ในสถาบัน					
3. ด้านการวิจัย						
3.1	เน้นการวิจัยด้านการศึกษายุคดิจิทัลในสถาบันให้มากขึ้น					
3.2	สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐในประเทศให้มากขึ้น					
3.3	สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ					
3.4	ส่งเสริมความร่วมมือการเป็นศูนย์กลางวิจัยในกลุ่มประเทศอาเซียน					
3.5	สนับสนุนและส่งเสริมในการจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อสนับสนุนการวิจัยกิจกรรมวิจัยต่าง ๆ					
3.6	ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของไทย					
3.7	ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง มาทำวิจัยในสถาบันเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐาน					
3.8	ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยร่วมกันระหว่างสถาบัน					
3.9	ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางการวิจัยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางวิจัยทางการเรียนรู้อยุคดิจิทัล					
3.10	พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา					
3.11	ศึกษาผลกระทบการเรียนการสอนยุคดิจิทัลต่อสังคมไทยในอนาคต					
4. ด้านประเมินผลการศึกษา						
4.1	จัดประชุม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการวัดผลและประเมินผลOnline					

ข้อที่	การจัดการเรียนรู้และการประเมินผล	ระดับความสำคัญ				
		5	4	3	2	1
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล (ต่อ)						
4.2	มีการเตรียมทักษะพื้นฐานด้านการวัดประเมินผลที่จำเป็นแก่คณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง					
4.3	เปิดโอกาสให้วัดความรู้เป็นแต่หน่วยการเรียนรู้					
4.4	จัดกิจกรรมเพื่อวัดผลการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายแทนการสอบ					
4.5	ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการวัดผลอย่างต่อเนื่องโดยผ่านสื่อต่างๆหลากหลายช่องทาง					
4.6	ให้นักศึกษาเลือกการสอบวัดความรู้ได้หลากหลายวิธี					
4.7	จัดทำคู่มือให้คำแนะนำการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลแก่นักศึกษา					
4.8	จัดทำความร่วมมือการสอบความรู้ระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
4.9	ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันจัดทำคลังข้อสอบการเรียนรู้ online					
4.10	ส่งเสริมการประเมินการเรียนรู้โดยอิงเกณฑ์พัฒนาการของการเรียนรู้					
4.11	ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการสอบ (Quiz online) ก่อนเรียนและหลังเรียน					
4.12	ประเมินผลจากกิจกรรม 3 ระยะคือ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียน					
4.13	ประเมินผลจากความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา					
4.14	ประเมินผลจากความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษา					
4.15	ประเมินผลจากการค้นคว้าด้วยตนเองของนักศึกษา					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

*** ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถาม ***

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	รศ.ดร.ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์
ประวัติการศึกษา	ค.ด. (อุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ม. (สถิตการศึกษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.บ. (คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	คณบดีคณะศิลปศาสตร์ และผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ผลงานวิชาการปี 2560 - 2563

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2560). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และเบญจมาศ สายสุด. (2560). การพัฒนาแบบวัดทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2561). ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการวิจัยของครูในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้และการประเมินผลการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

- สาวิตรี สิทธิชัยกานต์ และ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2562). รูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดสะเต็มศึกษาภาค. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 9 (1), 17-32. (มกราคม- มิถุนายน 2562) (เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.80)
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2562). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ด้วยรูปแบบ CIPPIEST. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. 5 (2). 13-36. (มิถุนายน-กันยายน 2562) (ฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.60)

บทความวิจัยที่เสนอในที่ประชุมวิชาการ และลงวารสาร

- Petchroj, Laddawan and Saisud, Benjamas. (2017). The Improvement of the English Placement Test for the First Year Students of Rajapruk University. In Proceedings of the 7th BENJAMIT Network National & International Conference on From Sufficiency Economy to Sustainable Development. Issues 5, (p.50-59). Lampang, Thailand: Lampang Intertech College. (May 31, 2017). (เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.40)
- Petchroj, Laddawan, Apakorn, Tasanasangson and Yanika, Phetchroj. (2018). The Ways to Improve English Ability of Thai Undergraduate Students. In Proceeding of 2018 ASIAN Literacy Conference International Conference Association on Literacy in the Digital Era, ICAL, (p.44-51). Bangkok, Thailand: Miracle Grand Convention Vibhavadee Ave Bang Khen. (May 25-26, 2018). (เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.40)
- Petchroj, Laddawan. (2018). Curriculum Evaluation of Master of Education Program in Educational Administration of Rajapruk University. In Proceeding of the 8th BENJAMIT Network National & International Conference on From Research Through Sustainable Development, Bangkok, (p.90-98). Bangkok Thailand: Thonburi University. (May 30, 2018). (เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.40)
- Petchroj, Laddawan. (2019). Strategies for Research Competency Development of Educators under the Nonthaburi Provincial Administrative Organization. In Proceedings of the 9th BENJAMIT Network National & International Conference on Economics and Social Development for entering Digital Economy. Pathumthanee, Issues1, (p.109-123). Pathumthanee Thailand: North Bangkok University. (May 28, 2019). (เกณฑ์มาตรฐานผลงาน 0.40)

หนังสือ/ตำรา

- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2561). **สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS**. ฉบับปรับปรุง. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. จำนวน 272 หน้า.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ อัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2562). **ระเบียบวิธีการวิจัย ฉบับปรับปรุง**. ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 176 หน้า.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2562). สถิติพรรณนา หน่วยที่ 9 ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตศึกษาศาสาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 67 หน้า.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2562). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร หน่วยที่ 2 ประมวลสาระชุด
วิชาการประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 1 นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 46 หน้า.

